

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK
AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

OBSAH:

Z naší matriky AOS. — Všem sdruženým jednotám upozornění. — J. V. Welcl: Ze slavných dnů X. všesokolského sletu. — Bláža Čibáková: Co dělají účastníci výprav AOS. v Praze. — Památce Havlíčkově. — Reč. br. Ad. Kačera při žup. veřejném cvičení. — A. Bílý: K našemu sjezdu. — Zprávy organizační: Výkonný výbor AOS. — Finanční výkaz za červenec 1938. — Tech. předsednictvo AOS. — Č. vzděl. odbor AOS. — Župa Střední. — Zpráva společ. cvičitele župy Východní, br. Teď. Michálka. — Župa Severovýchodní. — Župa Západní. — Zpráva společ. cvičitele župy Jižní, br. L. Kadlece. — T. J. Sokol Seio, Ore. — Zpráva jednatele výkon. výboru AOS., br. Jar. Košate. — Jednotám a členstvu župy Východní. — Adresář AOS. odborů a žup. — Jarka Jelínek: Technická hlídka.

AUGUST, 1938

Office: 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill.

Entered as Second Class matter May 23, 1929, at Post Office at Berwyn, Ill., under the Act of March 3, 1879.

Sokol Americký

Official Organ of the American Sokol Union.

Vychází 15. každého měsíce v Berwyn, Illinois.

Pořadatel:

JARKA KOŠAŘ

Editor:

2345 So. Kedzie Avenue, Chicago, Ill.

Výpravčí: JAR. TUREK, 2419 So. Scoville Ave.
Berwyn, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny, a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevracejí a neschovávají déle nežli od čísla do čísla.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý předsedlivší se člen sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ke které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy s adresami oznamuje tajemník aneb účetní jednot jednotel každý měsíc.

Úřadovna Výk. Výboru A. O. S.

JARKA KOŠAŘ, jednatel

2345 So. Kedzie Ave.,

Tel. Rockwell 5085

Chicago, Ill.

436

KAREL M. PRCHAL,
starosta,

2419 S. Scoville Ave.,
Berwyn, Ill.

JARKA JELÍNEK,
náčelník,

1405 W. 18th Str.,
Chicago, Ill.

HILDA ZYKOVÁ,
jed. Tech. předs.,

1405 W. 18th St.,
Chicago, Ill.

JOSEF FALTA,
pokladník,

3404 W. 26th Str.,
Chicago, Ill.

Dr. J. E. VOJAN,
předs. Ústř. Vzděl. Odboru,
1831 So. Gunderson Ave.,
Berwyn, Ill.

JARDA TUREK,
jednatel Ústř. Vzděl. Odb.,
2758 So. Millard Ave.,
Chicago, Ill.

Z NAŠÍ MATRIKY AOS.

Sokolice Renata Tyršová, Cedar Rapids, Ia. Přijaty: Elsie Sova, Božena Vopálka, Beatrice Janeba. Odstoupily: Olga Holeček, Grace Macháček, Vlasta Volak, Marie Tristan, Marie Victorine.

T. J. Sokolice Libuše, Crete, Nebr. Přijaty: Emma Prášek, Frances Rada, Hattie Kovařík, Helen Vrbský, Julia Novák. Odstoupily: Alice Einville, Louise Husa, Emma Marcelino, Anna Bažant.

T. J. Sokol Tábor, Berwyn, Ill. Přijati: Josef Kolář, Ray Vančura, s přest. listinou Václav Malec.

Sokol Havlíček-Tyrš, Chicago, Ill. Přijati: Karel Šlajs, Edward Bečvář, po vyrovnání Karel Řimnáč. Odstoupil Ernest Kopsa.

T. J. Sokol Houston, Tex. S přest. list. přijati: Jan Bílý a R. Harmesek, Louis Čmelka, Marie Filipek, Anna Beronec.

T. J. Sokol Curtis Bay, Md. Odstoupila Anežka Fliegl. Vyloučení pro neplacení: Václav Šoustek, Frank Šoustek.

T. J. Sokolice Tyrš, Omaha, Nebr. Přijaty: Frances Pelecha, Stella Panka, Anna Satrapa, Irma Novotná.

T. J. Sokol San Antonio, Tex. Přijaty: Marie Vorlíček, Ida Valeček. Odstoupil Emil J. Buček, vyloučen pro neplacení Wm. L. Gerich.

T. J. Sokol Chicago. Přijat Joseph Brabec.

T. J. Sokol Prague, Nebr. Odstoupili: John Mach, Vili Perk, Helen Perk.

Sokol Blesk, Baltimore, Md. Přijat Milton Janata, odstoupil Jiří Rezek.

Sokolice Berwyn, Ill. Přijaty: Bessie Lažanský, Irene Pokorný, Anna Huml. Zemřela Anna Doležal.

Sokolice Libuše, So. Omaha, Nebr. Přijata Katherine Haven, odstoupila Mildred Frie, vyloučena Helen Hrbek.

T. J. Sokol Newark, N. J. Přijat Joseph Kosař.

T. J. Sokol Čechie, Chicago. Vyloučení pro neplacení: Lillian Chlumská, Henry Křeček.

T. J. Sokol New York, N. Y. Přijati: Thomas Gregor, Arthur Karel, Frank Hruza. Znovu přijati po vyrovnání: Anton Andrlé, Fr. Beneš II., Fr. Doubek, Joseph Juna, Karel Jerabek, Jos. Knižek. Přestoupil Jos. S. Beran. Odstoupil Frank Turek. Zemřel Frank Skroud. Suspendováni: Jerry Kalaš, Charles Havel, Louis Langer, Albert Nemeček. Vyloučení pro neplacení: Frank Bula, Charles Hilsky, John Vaníček, Emil Pokorný.

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

Ročník LX.

Berwyn, Ill., 15. srpna 1938.

Číslo 3.

VŠEM SDRUŽENÝM JEDNOTÁM UPOZORNĚNÍ.

Bratři, sestry!

V. valný sjezd Americké obce sokolské zahájen bude v pondělí dne 26. září o 9. hod. dopoledne ve dvoraně Sokola Chicago, 2345 S. Kedzie Ave., kam všichni zvolení delegáti necht' se určitě a za včas dostaví!

Jednoty jsou žádány, aby pověřující listiny zaslaly nejdéle do 15. září na úřadovnu Výkon. výboru AOS., tak aby sjezdový výbor pro přípravné práce měl zajištěn počet delegátů pro pohostění všech během sjezdových dnů.

POZN.: Jelikož nestává žádný sjezdový fond, jednoty hradí samy cestovné výlohy svých delegátů. Jednota může se dáti zastupovati zástupcem jiné jednoty. Několik menších jednot, nečítajících dohromady více než 50 členů, může se dáti zastupovati pouze jedním zástupcem.

Sjezdový výbor.

ZE SLAVNÝCH DNŮ X. VŠESOKOLSKÉHO SLETU.

Píše br. J. V. Welcl ve Svornosti.

Praha, 9. července 1938.

Je po sletu . . .

Dnes patří již minulosti nezapomenutelné chvíle slávy a nadšení srdcí a myslí statisíců bratří a sester československého národa a jejich přátel z blízka i z daleka. Dnes, pouze několik hodin po posledním mohutném projevu sokolského národa—po imposantním průvodu slovanskou Prahou—dosud ve všech srdcích ozývají se ohlasy radosti, a jen zvolna vrací se Praha ku svému pravidelnému životu. Dne 6. července dýchala celá Praha a s ní celý národ československý jednotně, radostně, v tepu sokolských srdcí, když jejími hlavními tepnami ubíral se slavnostní průvod, jímž vyvrcholily byly slavnosti X. Vsesokolského sletu. Po více než čtyři hodiny přijímal valný voj hostů a i sokolů hold, který k jejich srdcím i očím vzdávala jménem republiky i národa rozjásaná, rozjasněná Praha: hold sokolské myšlenky, to jest: čínorodé, obětavé, nesobecké lásky k republice a demokracii.

Průvod kráčel od Musea k Můstku, ulici 28. Října, Jungmannovou třídou, Lazarskou, Spálenou, Myslíkovou ulicí na nábřeží Riegrovo. Odtud vstříc nekrásnějšímu panoramatu světa: nábřežím Riegrovým, kolem Národního divadla po Masarykově nábřeží a Křižovnickou ulicí, kolem Parlamentu a Sanytrovou ulicí do třídy Pařížské. Na Staroměstském náměstí změnil se

aklamovaný průvod v imposantní řad defilující před tribunou presidenta republiky a nejčelnějších čestných hostů.

Skvělé pásmo průvodu obracelo se pak kolem pomníku Mistra Jana Husí a Týnského chrámu do Dlouhé třídy, rozchodového to prostoru žup.

Jedno z předních míst v průvodu zaujímali hosté z Ameriky, cvičící reprezentační družstvo v krojích, členstvo a hosté, kteří těšili se nadšeným ovacím na každém kroku. Dlažba ulic, po nichž se slavnostní průvod ubíral, pokryta byla květinami, jichž dešť sypal se na pochoduující z oken a hustých špalířů obecnstva, které průvodu přihlíželo. Nezapomenutelné to byly dojmy, které nemohou z mysli a srdcí vymizeti . . .

Odpoledne dne 6. července konán byl na strahovském sletišti armádní den za účasti vojska československého, vojáků a námořníků bratrské Jugoslaviie a spojeneckého Rumunska. Počet obecnstva, které tohoto odpoledne zaplňovalo sletišť, byl rekordní a program skvělý v každém ohledu.

Nerozepisují se v tomto dopise o podrobnostech, jelikož Svornost přinesla podrobnou reportáž z krátkovlnného rozhlasu; omezují se proto pouze jen na hlavní body a to ty, které se týkají americké oficiální účasti na sletu. Reprezentační družstvo amerického sokolstva čítalo (bez vedoucích) 90 cvičících, mužů a žen, a složeno bylo ze členů Americké Obce Sokolské a Slovenské Tělocvičné Jednoty Sokol. Cvičenci AOS., kteří vyjeli z New Yorku po lodi "Aquitania" dne 1. června a přijeli do Prahy 8.

června, byli pod vedením sestry Katy Dankové, místonáčelnice AOS. a náčelnice Sva-
zu Slovanského Sokolstva v Americe, a slo-
venští cvičenci byli pod vrchním vedením
bratra Karla Bednáře, náčelníka Slovenské
Tělocvičné Jednoty Sokol. Slovenští cvičen-
ci přijeli do Prahy asi o čtyři dny později
a dostalo se jim stejně srdečného přijetí,
jako cvičencům českým. V Praze pak se
obě družstva spojila v jedno, a cvičenci,
až na několik jednotlivců, kteří se ubyto-
vali v hotelu "Sokolský Domov" u Tyršova
Domu, byli ubytováni v ústavu hluchoně-
mých v Holečkově ulici na Smíchově, kde
bylo správou jmenovaného ústavu o ně
vzorně pečováno. Zde také na cvičišti ústa-
vu zahájen byl nácvik k společnému číslu,
jímž se americké družstvo chtělo represen-
tovat na hlavních sletových dnech na
Strahově. Jelikož však cvičiště bylo poměr-
ně malé pro 90 cvičenců při cvičení v roz-
stupu o jednu značku, jak toho ukázkové
číslo vyžadovalo, cvičilo se pak na letním
cvičišti Sokola Malostranského, a pak je-
ště na cvičišti Tyršova Domu. Hlavní zkou-
šky konaly se na sletišti.

K slavnostnímu cvičení Američanů vybrá-
no bylo cvičení br. Viktora Pokorného, zná-
mého sokolského cvičitele, v Americe půso-
bícího. Cvičení bylo částečně pozměněno a
přízpůsobeno k provedení v Praze.

Nácvik byl prováděn denně, i v neděli, za
vedení výše jmenovaných bratří a sester,
jímž platně vypomáhal snad každému soko-
lu a sokolici v Americe známý br. Josef
Kos, bývalý společný cvičitel Americké
Obce Sokolské. Cvičilo se vždy dopoledne,
a odpoledne bývala věnována různým zá-
jezdům na památná a historická místa. Je-
den z prvních zájezdů byl věnován zesnu-
lému prezidentu Osvoboditeli T. G. Masa-
rykovi do Lán, kde na jeho prostý rov po-
ložen byl za Americké Sokolstvo nádherný
věnec za vedení starosty Americké Obce
Sokolské br. Karla M. Prchala. V hlubokém
pohnutí stáli jsme u hrobu tvůrce svobod-
ného Československa, a málo kdo ubránil se
tomu, aby mu nevstoupily slzy do očí. Jsou
okamžiky, kdy se tomu ani ten nejotrlejší
člověk neubrání, a chvilka u hrobu T. G.
Masaryka patřila mezi okamžiky takové.
Se skloněnými hlavami, mlčky vzdávali
jsme počtu mužů, k němuž po všechny časy
vzhlížeti bude znovuzrozený a svobodný ná-
rod s největší úctou a láskou . . .

Po pietním aktu na lánském hřbitůvku
prohlédli jsme si lánský zámek a jeho
skvostný park. V zámeckých stájích jsme
měli příležitost pohlédnout koničky, kteří za
života prezidenta Osvoboditele tohoto pro-
vázeli na vyjížděcích krajem.

Na zpáteční cestě z Lán do Prahy sta-
věli jsme se na Bílé Hoře, kde na nás če-
kalo členstvo místního Sokola, a kde jsme
byli srdečně a slavnostně přijati. Po struč-
ných proslovech starosty jednoty a členů
Výkonného Výboru ČOS. vrátili jsme se
do Prahy.

Jiný zájezd uspořádán byl na Mělník.
Tam prohlédli jsme si vinné sklepy, v nichž
mezi památnými a starodávnými sudy,
jichž jest dosud používáno, našli jsme též
jeden (asi ze XVII. století), který dle vinice,
jehož réva jest proměňována v jiskřivý
mok, nese jméno Velclovka.

Starosta města provázal nás na prohlíd-
ce městem po slavnostním uvítání na rad-
nici a zavedl nás mimo jiné též na místo,
odkud naskytá se nádherný pohled na stok
dvou hlavních řek Čech, Vltavy s Labem.

Do Prahy vraceli jsme se ve dvou auto-
busech za deště. V prvním z autobusů jelo
nás 34 cvičenců. Na kluzké silnici dostal vůz
smyk a sjel do příkopu, kde se položil po
přeražení stromu na asi osm stop vysoký
břeh. Všichni, kteří jsme v tomto autobusu
seděli, odnesli jsme příhodu tu jen malým
leknutím; nikdo nebyl ani trochu poraněn.
V nedaleké vesnici, v Byškovcích, museli
jsme pak několik hodin čekat na jiný auto-
bus, pro který bylo do Prahy telefonováno.
V místním hostinci při večeři a zpěvu nám
však čas vesele utekl a ve zdraví a v do-
bré náladě jsme se v pozdních hodinách ve-
černích dostali do Prahy.

Jiným pěkným výletem byl náš zájezd na
Konopiště a do Benešova, kde jsme byli
hosty tamní sokolské jednoty. Prohlídka
sídla bývalého následníka rakouského trůnu
zanechala v nás opravdu hluboké dojmy.
Ač veřejnosti není dovolen přístup do kom-
nat, dříve následníkem a jeho rodinou obý-
vaných, při naší návštěvě byla učiněna vý-
jimka a byli jsme provedeni všemi pokoji.
Byli jsme i v ložnici a obývacích pokojích,
které hostily krátce před zavražděním ná-
sledníka Ferdinanda d'Este v Sarajevě ně-
meckého císaře Viléma, s nímž Ferdinand
kul pikle proti Slovanstvu. Byli jsme i v
tak zvaném "korkovém" pavilonu, kde v
přísně střeženém ústraní Ferdinand s Vilé-
mem kuli svoje plány. Bylo nám sděleno,
že v ona místa, když tam dlel Ferdinand se
svým hostem, byl pod trestem smrti zaká-
zán přístup komukoliv. Jeden zaměstnanec
zámku se však v oněch místech octl, když
tam Ferdinand s Vilémem přišli, a aby
unikl prozrazení, ukryl se na nedalekém
stromu a tam vyslechl rozmluvu obou ne-
přátel Slovanů. Zaměstnanec onen byl do-
brým Čechem, a to, co tehdy vyslechl, ozná-
mil na patřičných místech, a jeho údajů

bylo v určité době použito v zájmu československého odbojového hnutí.

Mimo tyto zájezdy bylo pro Američany uspořádáno několik večírků, z nichž jeden z nejlepších uspořádala jednota Sokola v Bubenči. Na tomto byla též oslavena dvě výročí manželů Zabranských z Little Ferry, N. J., a to 28. výročí jejich sňatku a 50. narozeniny br. Wm. Zábranského, jenž jest synem dlouholetého, letos zesnulého br. Wm. Zábranského st. Jednota Sokol Little Ferry poslala Sokolu v Bubenči dvě vlajky, dorostencům a dorostenkám, které byly při tomto večírku slavnostně předány. Byl to opravdu pěkný a radostný večer, který jsme v Bubenčském Sokole ztrávili.

Nezapomněli jsme ovšem ani na "zlatou kapličku" nad Vltavou, na Národní divadlo, kde jsme se zúčastnili slavnostního předvedení "Prodané nevěsty", v němž Mařenku představila v Americe ze svého nedávného zájezdu dobře známá primadona Mila Kočová.

*

Tak jsme, stručně podáno, prožívali slavné sletové dny od našeho příjezdu do Prahy, až nadešel den 5. července, určený k vystoupení Američanů na sletišti. Od rána byli jsme na sletišti. V dopoledních hodinách prošli jsme asi před 100,000 diváků poslední zkouškou a těšili jsme se na odpolední vystoupení. Byl to třetí a poslední hlavní sletový den. Dopoledne bylo dosti pěkně, ač mraky na obloze předpovídaly brzký déšť. Ten se také hned po obědě spustil a trval nepřetržitě až do večera. Cvičilo se v dešti, přes to však na tribunách bylo na 220,000 diváků. Cvičiště proměnilo se v bezpočet jezer a jezírek, a hlediště v obrovské černé mračno dešťníků. Ovšem ani dešť nemůže zkazit tak obrovskou slavnost jako je všesokolský slet a k tomu jubilejní. Cvičilo se jakoby nic a statisíce diváků, tonoucí chvilami v proudech dešťové vody, rozehrávaly se nadšením nad tím velkolepým co viděli. Snad právě proto, že čas nebyl přízniv a že slunce nedopřálo vyniknouti nádhře barevných efektů, tím více působila mohutnost počtu a přesnost každého pohybu. Hlediště se naplnilo do posledního místa a můžeme počet diváků směle odhadnout na 220 tisíc osob. Se cvičenci bylo tu na malé ploše soustředěno kolem třetiny milionu lidí.

Po vystoupení mužů a žen, hostů bulharských a jugoslávských a rumunských, přišla řada na nás. Vyšli jsme z hlavní brány na cvičiště, proměněné několik hodin trvajícím lijákem v moře bláta, kolem sedmé hodiny večerní. Na hlavním stožáru vedle vlajky československé vlála vlajka americká. Bouře potlesku zněla nám v ústrety.

V pětistupech pochodovali jsme středem sletišť před hlavní tribunu, přímo před místo, kde seděl prezident Beneš. V předu šli naši vedoucí za americkým praporem. Nadšení diváků neutuchalo. Po malé chvilce postoj v pozoru dán povel k cvičení. Z oblak se lilo a my byli ještě před přechodem cvičiště zcela promoženi. Počali jsme cvičiti. Po několika taktech, při změnách útvarů, propukl opět bouřlivý potlesk, a tento se vždy po několika taktech opakoval, vždy s větší a větší silou. A když v předposledním a posledním oddílu cvičení muži přešli do sedu na zem, zdálo se, že se tribuny zboří nadšením, které obecenstvo projevovalo. Do potlesku a volání slávy mísily se se burácející výkřiky: "Výborně, výborně! Sláva Američanům!"

Jak bylo nám, kteří jsme cvičili, může vycítiti jen ten, kdo něco podobného prožil.

Docvičili jsme. Z nebe stále lilo. Po závěru cvičení, symbolickým znázornění obrany vlajek americké a československé, srazily se řady amerických cvičenců a po defilé před hlavní tribunou odcházeli jsme šikmo přes cvičiště k východu. Jásot obecenstva neustával. Když jsme přicházeli k bráně, již jsme měli vyjít, viděli jsme spousty diváků, kteří přeskakovali bariery a utvořili nám obrovský špalír, jímž jsme prošli až k východu. Mnozí z obecenstva se slzami v očích nás zdravili, ruce, blátem cvičiště zmazané, nám tiskli. My, kteří jsme byli předmětem těchto ovací, dojmutím mluvit jsme nemohli. Jen jsme mlčky opětovně stisky rukou. Takového projevu, jakého se dostalo nám, americkým sokolským cvičencům, nedostalo se žádným z hostů, kteří se na sletových vystoupeních podíleli.

O úspěchu, jehož vystoupení Američanů docílilo, zepsaly se s nadšením všechny pražské časopisy. Vyjímám jako ukázkou několik řádek z Pražského listu" ze dne 6. července, který pod nadpisem: "Co srdce pojí, moře nerozdvojí", napsal:

"To potvrzuje uragan nadšených výlevů, když nastupují za americkou vlajkou sestry a bratři z nynější vlasti za oceánem. Ženy v bílých přilehavých úborech, muži v tmavomodrém kroji cvičebním, zacvičili s akademickou přesností ve střídavých útvarech obrazcová a skupinová cvičení. Bezvadné výkony cvičenců amerického sokola byly doprovázeny hojným potleskem, který propukal v nadšený jásot, když cvičenci sedali a lehali do vodních jezer s elánem, jako by byli na podiu. Cvičení skončilo symbolickou kruhovou skupinou, v jejímž středu vlajka americká a československá vysoko se týčily, chráněny hradbou těl cvičenců.

Odchod cvičenců byl jedinečný.

Za neutuchajícího provolávání slávy přeskočilo obecenstvo tribuny, zaplavilo cvičiště a američtí hosté pochodovali nepřehlédným mnohořadým špalírem."

Kdo by mohl na takové chvíli zapomenouti?

*

Po deštivém dnu 5. července nastal den slavnostního průvodu Prahou za nádherné slunečné pohody, která snad chtěla nás odškodnit za předcházející den. O tom však již psáno na začátku tohoto dopisu.

Druhého dne, 7. července odpoledne vykonali jsme pietní návštěvu na Olšanských hřbitovech, kam se všichni cvičenci ve slavnostních krojích dostavili. Navštívili jsme hroby zakladatelů Sokolstva Tyrše a Fugnera, prvního starosty Podlipného a dra. Scheinera, kam jsme položili jménem amerického sokolstva krásné kytice.

Po tomto pietním aktu sešli jsme se v zasedací síni Výkonného Výboru Čs. Obce Sokolské v Tyršovu Domu, kde jménem Amerického Sokolstva předán byl Československé Obci Sokolské dar amerického sokolstva, velké bronzové poprsí presidenta Woodrowa Wilsona. Dar předán byl starostou AOS., br. Karlem Prchalem a starostou STJS., br. Janem Zemanem, a přijal jej starosta ČOS., br. dr. Stanislav Bukovský.

Po páté hodině odpolední byli jsme přijati presidentem Benešem a jeho chotí na hradě, při zahradní slavnosti. President Beneš se zájmem zastavil se s námi, pro každého z nás měl stisk ruky a několik srdečných slov. Každý z nás představil se jménem a odkud je.

Jelikož jsme byli v slavnostních krojích, s americkým emblemem na rukávech, těšili jsme se pozornosti všech a seznámili jsme se s různými vynikajícími osobnostmi.

*

V neděli dne 3. července položily delegace Sokolstva amerického, jugoslávského, bulharského a rumunského věnce k hrobu Neznámého vojína ve Staroměstské radnici, a v pondělí ráno dne 4. července, v den amerického národního svátku Nezávislosti, položili jsme věnec k pomníku presidenta Wilsona před Wilsonovým nádražím. Na Petříně byla v tutéž dobu vztyčena americká vlajka, a na Střeleckém ostrově byl pro americké sletové hosty uspořádán slavnostní oběd.

*

To jsou nejhlavnější dojmy z našeho zájezdu a účast na sletových slavnostech X. jubilejního všesokolského sletu.

CO DĚLAJÍ ÚČASTNÍCI VÝPRAV AOS. K X. VŠESOKOLSKÉMU SLETU V PRAZE.

Po příjemné cestě po moři, po cestě Francií a Německem—Československo, Cheb a zde první uvítání "u nás". Květiny, prapory, hudba, pěvecký sbor, pozdravy představitelů národního života v místě, pozdravy delegací, poslaných z Prahy a spontánní projev snad všeho našeho lidu v Chebu a okolí, slzy radosti a štěstí v očích těch, jež vítali, i těch, kteří byli vítáni. Přijeli i manželé Faltovi se synem. Zde také první česká vepřová, knedlíky a zeli a také první plzeňské. V rychlosti přehlédnuty pasy a triumfální cesta do Prahy počala. Všude kytice, všude vítání a naše děkování. Tisknutí rukou, bratrská políbení . . . Velká i malá města, všude, kde vlak projížděl, čekalo sokolstvo na nádraží, téměř všude vojenská posádka a nesčetné zástupy lidu. Na všech místech nadšení, které se nedá vypsat a které snad nepochopí ani ten, kdo podobnou cestu již dělal, protože právě letos měli zde obavy, že snad nepříjedeme, že snad zlé zprávy nás odradí.

V 6 hodin příjezd do Prahy. Před tím na Smíchově složena všechna ruční zavazadla a odvezena sokoly přímo do Tyršova domu, aby každý mohl pochodovat co nejvolněji a aby mohl svým citům snáze dát průchod. Hned na nádraží vítal starosta ČOS. bratr Bukovský, promátor pražských měst bratr Zenkl, velitel pražské vojenské posádky, zástupce Národní rady, zástupcové ministerstev a mnohých korporací. Průvod z nádraží do Tyršova domu se prostě nedá vypsat. Hudba, která nám hrála do pochodu, často úplně zanikla ve volání slávy a zdaru. Ulice vroubené lidem, okna v budovách obsazená, oči všech mluví neznámou, ale tak jasnou řečí o lásce a o štěstí.

V nádvoří Tyršova domu vlastní přivítání. S balkonu pozdravil a přivítal účastníky starosta Obce, br. Bukovský, promluvil i o odhodlání, o pevnosti a o víře československého sokolstva a lidu k budoucím osudům vlasti. Všele promluvil i primátor města Prahy, br. Zenkl. Za účastníky výpravy poděkoval a promluvil starosta Americké obce sokolské, br. Prchal. Pro slovo jeho přijat s nadšením a potleskem—a hudbou o Lvi síle. Za I. družinu československých legionářů v Chicagu tlumočil pozdravy br. Emil Lažanský.

Všem účastníkům, kteří neměli ubytování zajištěno, toto obstaráno. V hotelu sokolský domov—stará zbrojnice, část Tyršova domu—večeře. Zde známí objímali se s přáteli, s příbuznými, zběžně vypravovány dojmy z cesty, události posledních dní

a což já vím co všechno? A řada účastníků, kteří jednu a dvě noci nespali, šlo se ještě projít městem zaslíbeným, matičkou Prahou...

Praha—Praha stověžatá. Tolikrát viděli jsme ji na obrázcích, ve filmech, tolik o ní slyšeli a tolik si slibovali. Našli jsme ji druhého rána jasnou, a my, kteří prvně jsme ji pozdravili, krásnější, než slova mohla říci, než obrázky mohly ukázat. Tolik podrobností, tolik detailů ujde slovům, ujde očím kamery. A to cítíme, v Prahu teprve jenom nahlížíme. Tolik je zde jiná než u nás. Architektura domů. Budovy solidní se stěnami silnými, téměř všemš omítnutými. A na nich krásné štuky, z nichž mnohé vypravují o dnech dávno minulých. A pak ty střechy a stříšky. Bizarní směsice, tak krásná. Ty barokové stavby. Snad právě zde sloh tento vypnul se k výši největší. A každý koutek zahrada a každá zahrada malý park. Květiny v zahradách a květy v kořenáčích za okny. Sta věcí, sta dojmů.

Naši cvičící ubytování jsou v ústavu hluchoněmých na Smíchově, téměř přes ulici proti ministerstvu pošt a telegrafů, kde, jak mi řečeno, ubytována byla naše družstva k VII. sletu v roce 1920. První nácvik byl přímo v ústavu, později přemístěn do Malostranského sokola. Mnoho z našich odjelo na venek, k příbuzným, k známým, dc svých, neb svých otců a matek rodišť. Ale nejvíce nás zůstalo v Praze a zde se hodně setkáváme. Ubytovaní jsou u privátních rodin a v hotelích. V hotelu "Sokolský domov" při Tyršově domě (Stará Zbrojnice) ubytován je náš bratr starosta Prchal, Faltovi, Welcioví a několik dalších sester a bratrů, kteří byli tak šta'stní a místa zde dostali. Zde také se více našich schází na jídlo a k bratrskému rozhovoru. Naše úřadovna je v paláci Myslbek. Zde hlavně br. Vacík se stará o naše účastníky. Dává informace, prodává vstupenky na slet, kterých vyhrazen pro nás dostatečný počet. Sem dodávána je všechna pošta, jinak nedodatelná. Zde brány jsou záznamy na výlety a zájezdy. I upozornění na všechny podniky v rámci sletu, na prohlídky, koncerty, atd. Zde se naši hlásí, posedí, domluví, zde drženy jsou jejich adresy, zde je seznam všech, kdož s našimi výpravami přijeli. Sem také nesou se všechny dotazy československé veřejnosti o nás, i dotazy na známé a přátele tam daleko, odkud my jsme přijeli.

Příště napíši o cestách, které tak dalece jsme vykonali.

Nazdar!

Bláža J. Čiháková, jednatelka výprav.

PAMÁTKY HAVLÍČKOVÉ.

Krásně i mohutně vyzněla pietní oslava Karla Havlíčka Borovského v Douglasově parku, pořádaná na paměť 82. výročí smrti brixenského národního mučedníka Československým Národním Sdružením a všemi zastoupenými organizacemi. K pomníku Havlíčkovu se dostavilo téměř tři tisíce osob. Korporativně přišly všechny čtyři místní legionářské organizace, totiž Masarykova družina čsl. legionářů, První družina čsl. legionářů a dvě české odbočky Americké Legie, sokolské jednoty a barátnické spolky, Beseda Českých Odd Fellows, vedle nich pak četné delegace našich podpůrných spolků i jiných spolkových těles. Mnoho organizací se účastnilo slavnosti s prapory, jež postaveny na podstavci před pomníkem do řady, tvořily vhodnou dekoraci improvisovaného řečniště. Členstvo spolků s ostatním obecníkem zaujalo v obrovském půlkruhu místo před pomníkem. Shromáždění působilo dojmem pravého tábora lidu. Sešli se tam Češi se Slováky, svinobodáři s katolíky a evangeliky, členové staré generace s mládeží, manifestovala se prostě již dávno žádoucí národní jednotu, mající zejména v přítomnosti svůj význam. Povšechně působilo shromáždění potěšujícím dojmem, že česká věc v Americe není ještě ztracena a že se naši lidé dovedou postavit ve společný šik, když toho dokáže potřeba doby. Zejména radostně jsme byli překvapeni pěknou účastí mládeže, do níž klademe všechny naděje pro budoucnost.

Slavnost zahájil vhodným proslovem starosta sokolské župy Střední, Adolf Kačer. Český Dělnický Pěvecký Sbor Lyra přednesl pod řízením sbormistra Kubiny hymny americkou a československou. Český slavnostní řečník red. Václav Miniberger vyložil význam Havlíčkův pro náš národ s hlediska vlasteneckého a pokrokového. Rev. J. J. Pelikán v jadrné slovenštině se zabýval hlavně životopisem našeho národního bohatýra. Velmi hodnotnou a na informace bohatou řeč o Havlíčkovi promluvil anglicky generální státní návladní Otto Kerner. Za české katolíky oslovil obecní rev. dr. Arnošt Žižka, jenž kladl největší důraz na hlásání toho, co nás spojuje, a potírání všech příčin národního rozkolu. Oddanost mládeže k učení Havlíčkovu tlumočil mladistvý Jarka Novotný, syn zesnulého red. Ant. Novotného. Program slavnosti byl zpřesťřen ještě vystoupením Pěveckého odboru sok. župy Střední, který pod řízením p. Kindla zazpíval písně "Hej Slované" a "Bývali Čechové", druhým číslem Lyry, jež zapěla Tovačovského sbor "Pestrý orel", a pročitáním přednesem Ne-

rudovy básně "Karlů Havlíčku Borovskému" nadané Helenky Kučerové. Po Kernerově řeči položilo pořadatelstvo slavnosti na Havlíčkův pomník věnec s třemi stuhami v československých barvách. Program skončil sok. starosta Kačer krátkým došlovem, v němž poděkoval šerifu Tomanovi, radním Sonnenscheinovi a Kačenovi za ochotnou spolupráci s pořadatelstvem, jakož i všem místním českým časopisům za nezištnou publicitu. Počasí pro slavnost bylo přímo ideální a zdrželo množství účastníků ještě dlouho po programu u Havlíčkovy pomníku.

Doufáme, že se Havlíčkovy oslavy v Douglasově parku stanou opět tábory našeho lidu.

Reč gen. návladního Otty Knera, adresovaná hlavně mladé, českoamerické generaci.

On July 30, 1911, twenty-seven years ago, this monument was erected to Karel Havlíček, a man who consecrated his life to his suffering countrymen. It was erected to remind all Czechs of his sacrifices and his heroism, and as far I know this is the first monument ever erected by freedom-loving Czechs in America to one of their great leaders. If the people of today will do half as much as those of 1911 did in making this monument possible, we shall shortly erect in this city a monument to the liberator of Czechoslovakia, "Taticek Masaryk". But we must work diligently and persistently. There must be no faltering. We must prove we have learned the great lesson from the life of Karel Havlíček.

On that day, twenty-seven years ago, at the unveiling of this monument, Professor Jaroslav J. Zmrhal said: "Great men, great days and those occasions that stir human hearts should not be forgotten. Great men should stand as beacon lights to posterity, great days should be milestones, marking off human progress, and those occasions should be kept alive in order to refill our souls with enthusiasm; reawaken the dormant better self, and pour again ennobling influences into the hearts of those who come in touch with them." I agree, and say that it is just as true in 1938 as it was in 1911. It is proper that we pause today and recount some of the highlights in the life of Karel Havlíček and thus express our gratitude for what he did for us.

I am not unmindful of the fact that there are many here within the sound of my voice who are thoroughly versed in the life

of our hero, but I know too, that there are some, good Czechs, indeed, born here in America, who have not had occasion to acquaint themselves with the life of Karel Havlíček and it is to them particularly that I address myself.

It is 117 years since he was born and 82 years ago that he died. He died on July 29, 1856 and because of the passage of these many years we are prone to look at this great man through a haze that makes him appear almost mythical or at least as being of another world that that in which we live.

I should like to have all of you here this evening, even though you may be intimately acquainted with his life, listen to me attentively while I recall again the life of this great man, whose memory we are honoring this day.

Karel Havlíček was born on October 31, 1821 at Borova, southeastern Bohemia. His father Matej Havlíček, while not a rich man, did have sufficient means to enable him to send Karel to the University of Praha where he obtained a thorough knowledge of Czech, Russian, Polish and German literature. Shortly after graduating from the University, he was employed as a teacher in Moscow, Russia. About 1846, or two years before the revolution of 1848, he returned to Bohemia and became editor of Prague News, which under his guidance became the foremost Czech newspaper and the most important Slavic journal in the world. Because of his wonderful insight into real life, his courage, ability and practical turn of mind, he immediately became the foremost Czech journalist and by his writings undoubtedly created and promoted the cultural development of the Czech nation and prepared the people for the days that followed.

I should like to remind you that during this period there was no such thing as freedom of the press in Austria and the slightest sort of criticism of the government subjected the critic to heavy punishment. While editing his paper, Havlíček was ordered in no uncertain terms to suppress all allusions to the internal affairs of Bohemia, where the people were burning with a desire for liberty and demanding a constitutional government with the right of representation. But Havlíček was equal to the situation. He published articles about conditions in Ireland and the pressing need there of certain reforms, and thus, under the guide of Irish news, he published criticism of the Austrian government.

In 1848 he became the editor of the National News in which he attacked the Austrian government. His articles displeased the government; his paper was confiscated and he was arrested but, after trial, he was found not guilty. In 1851 he was again arrested, torn from his wife and daughter and taken to Tyrol and incarcerated as a political prisoner for four years, and not until he was broken in health, was he permitted to return to his native country. He died in Praha on July 29, 1856, when only 35 years of age, the most popular Czech of the 19th century. He died a martyr to the cause of journalistic freedom, and he stands among the illustrious sons of Bohemia.

Havlicek maintained there was no distinction between private and public morals, and that no state can long stand if it infringes the broad rules of human morality.

He stood for the absolute sovereignty of the people —

He stood for the rule of the majority —

He believed that the function of government is to assure the greatest good to the greatest number —

He stood for social justice and he had the courage to fight for his convictions.

He knew of the pressing need of equality of all before the law, a responsible ministry, a national assembly and reform in education.

He was not a dreamer but a doer.

The story of his life and work is a story of consistent devotion to duty, with sound ability and patience. A less stubborn and courageous man would have surrendered, but not Karel Havlicek. He was staunch in his determination to follow the path of duty. Nothing, not even imprisonment, could deviate him from the course he had chosen.

He loved Bohemia and those institutions intended to protect the freedom of her people, and vigorously championed that which he thought was right. He was a writer of intensity and power, clear and emphatic, full of energy and fire.

There were some friends of his who wished he were not so severe and suggested he write with moderation.

I do not know what he said to these persons but I imagine I hear him say: "I will not retreat a single inch—and I will be heard, even if I am unjustly imprisoned."

I should like again to have you remember that 1848 was an eventful year in European history. It brought social and national upheavals throughout Europe, and it was a year which stirred Bohemia profoundly.

It was the year that the Czechs manifested their political aims and, therefore, marks the beginning of the political struggle for the independence of Bohemia, and Havlicek was the most prominent leader and the guiding head of the whole Czech policy.

The rebirth of Bohemia as a nation has been called the "romance of Europe". It is true it was a romance. But could it have come to pass without the practical conscientious work for her liberation started by Havlicek?

We are a practical people and we know that the establishment of the Czech republic did not come of itself, but her real birth came from the days of Karel Havlicek. It is clear to me that the Czechs grew every year in spiritual and material strength because of the light kindled, and the courage manifested by Karel Havlicek. We admire him for regenerating faith in eternal justice and in the ultimate success of persistent effort.

It was the work of such men as Havlicek, Palacky, Jungmann, Rieger, Sladkovsky, Kollar, Dobrovsky, Safarik, Tyrš, Masaryk, Benes and many others, who awoke Bohemia from her idealistic dreams, and brought her to a realization of her own self, steadily building an independent culture, and preparing her for the hour when she could proceed toward the goal of freedom and liberty.

We know that this goal was reached 20 years ago and Czechoslovakia became a free nation October 28, 1918. Her political and economic progress in these few years has the approbation of the world. Her people are peace-loving and while at present there are threatened assaults upon her which are endangering that desire for peace, those who are involved should understand that every Czech believes as Masaryk believed that "Never and by none will we be subdued."

ŘEČ BRATRA ADOLFA KAČERA, starosty župy Střední při župním veřejném cvičení 12. června v Plzeň. Parku.

Ctění příznivci sokola, sestry a bratři:

Vítám vás jménem sokolské župy Střední ku dnešnímu výročnímu cvičení, jež jest nám svátkem a zároveň přehlídkou naší činnosti. Činnost sokola jest vám známa z různých jednot sokolských, jež si svá cvičení již všechny odbyly a toto jest poslední veřejné cvičení před prázdninovým obdobím. Ti, již byli nejpilnější a nejschopnější, odměnění byli možností účastnit se svátků opravdu velkolepých, k jichž popsání by

bylo třeba péra dokonalého spisovatele, aby vystihl vše to, co skýtá takový slet, kdy celý národ, pravím: Celý národ žije ve znamení sokolského svátku, od Podkarpatské Rusi až k výběžku ašskému, tedy po celé Československé republice.

Co tu příprav a nadšení. Napřed se vysílá žactvo obojího pohlaví, které je provázeno na nádraží příbuzenstvem za zvuků hudby. Příští týden přijde na řadu dorost, který je vyprovázen za stejných okolností. Za zmínku stojí, že doprava děje se spartánsky, bez pohodlí a přepychu. Za jízdy ku Praze transporty označeny jsou na železničních vozech jmény měst a zdraveny lidem, kudy projíždějí. A v hlavní den, kdy členstvo sokolské představuje se národu, kdy i naše armáda zakončuje sokolský svátek, Praha žije v nadšení od rána do večera, a opět až do rána. Celá Praha pospíchá, aby shlédla průvod v poslední sletový den, lid možno zřítí nejen v ulicích, ale i na římsách domů, na stromech, střechách i přinesených žebřících a provolávání slávy není konce. A dojem, který začíná při pohledu na proudy valící se na sletišťe ku nástupu, je tak mocným, že utkví v paměti po celý život. A takové odměny dosáhli ti nejvytrvalejší a nejpilnější; ty vyslala Americká obec sokolská na desátý slet do Prahy. Škoda jen, že poměry nedovolily vyslati více cvičenců a cvičenek, kteří by tam byli prodechnuti tamnější kázní a láskou k sokolu, tak aby až se mezi nás vrátí, šířili mezi naší omladinou veliké idee Fuegoera a Tyrše, a tak zde přispěli ku dalšímu pokroku na dráze sokolské.

Letošní, desátý slet, spojený s oslavou dvacetiletého trvání Československé republiky, jediné to demokratické republiky ve střední Evropě, pokažen měl být našimi odvěkými nepřáteli, v jichž čele stojí dnes Adolf Hitler. Naše vlast měla se státi druhým Španělskem. Za souhlasu Anglie, Československo mělo býti obětováno Německu, aby odvrácena byla německá pozornost od afrických kolonií. Proto bylo poukazováno na Československo jako na zem, odkud se šíří komunismus, přes to, že je to právě Československo, které je jedinou demokratickou oasou v Evropě, které má svůj budget vybalancovaný, s pouhými šesti procenty nezaměstnaných; zemi, která žádných výbojů nezná, jež si hledí svých vnitřních záležitostí a prospěchu svého lidu.

Ze úmysl našich nepřátel se nezdařil, za to jest děkovat pevnosti naší vlády, která dramatickou květnovou zkouškou prošla vítězně, odhodlána jsouce bojovat do posledního dechu za svobodu a nezávislost Československé republiky. Toto hrdinné od-

hodlání našich, kdy v hodinách posledních nevědělo se, dostojí-li Rusko svému závazku, který zněl, že pomůže-li Francie, pomůže i Rusko, kdy Malá dohoda výmluvou a poukazem na hospodářské svazky s diktátorskými státy neslibila vojenské pomoci, byli naši odkázáni sami na sebe; a okamžitým sjednocením všech politických stran, s výjimkou Hlinkových luďáků, přisahal si, že svobody, dobyté krví našich legionářů, navydají po způsobu Rakušanů, bez boje, ale budou ji hájiti svými životy, aby ukázali se býti hodnými dítkami presidenta-osvoboditele.

Odhodlání toto přineslo žádoucí ovoce a stalo se něco, čeho se neodvážily velmoci v záležitostech Sárska, Habeše, Španělska a konečně Rakouska.—Stalo se, že čtrnáctimilionový národ, se třemi a čtvrt milionem vnitřních německých nepřátel, nepočítaje v to Hlinkovy autonomisty a polské a madarské menšiny, kterým se žije lépe u nás než kam je táhnou jejich sympatie, řekl poprvé panu Hitlerovi: Až potud a ne dále! —Máš-li chut' po expansi, tož bojuj!

A když velmoci viděly, že naši povolali zálohy, že čtyři sta tisíc Českoslováků je připraveno napodobiti nový Zborov, že ročníky utužené z velké války a ze všech bojišť poslány byly, by převzali první nápor, tu teprve pochopili, a s nimi celý svět, že naši myslí věc vážně; a tu Francie, pod novým premierem, otevřeně prohlásila, že její úmluva s námi jest jí svatá; tu i premier Anglie uvědomil německého vyslance Ribbentropa, že pakli se Německo odváží napadení Československa, Anglie bude patrně bojovat po boku Francie.

Dlužno vyzvednouti jednání bratrského národa polského, který v posledním okamžiku nezapřel hlasu krve a pověděl Německu, že místo Polsky ve válečném konfliktu je na straně Francie, tedy po boku našem. Od té doby polské noviny přinášejí zprávy Československu příznivé, obdivují jejich klid a spofádanost, která imponuje nejen jim, ale celému světu. Sto tisíc bulharských junáků hlásí se dnes do legií ku pomoci našim; i Jugoslavie chápe, co pád Československa znamenal by pro celou Evropu, a já věřím, že si Hitler netroufne k vojenskému zákroku, neb cítí, že bluf, který sleduje z jeho knihy "Mein Kampf", byl prohlédnut a zakřiknut.

Chápeme, jak se žije našim ve stále nejistotě; věříme, že by raději viděli rozřešení těchto mračen, než žítí ve stále nejistotě a stále býti na stráž; ale věříme také, že dojde-li k násilnému řešení, dostane se Německu toho, po čem touží—řádné porážky!

Nám jejich rozpinavost a napadání přineslo sympatie a uznání celého světa a pochybuji, že tyto sympatie bylo by nám možno zakoupiti penězi; stanovisko, které velké americké deníky vůči nám zaujaly, je nám všem velmi dobře známo.

A právě tyto massové sympatie, kdy kde kdo mluví o Československu jen s uznáním, přibližuje nám naši vlastní krev druhé generace, která chápe, že není hanbou býti Čechem, že není hanbou býti Čechoslovákem—když slyší: "That was the ONLY nation that told Hitler 'NO!'"

Doufáme, že až se naši vrátí ze sletu, přinesou nám další podrobnosti o připravenosti a odvaze našich bratří v Československu; a pro přítomnou dobu budeme alespoň v duchu prožívat s nimi chvíle sletové.

Bratřím Slovákům nediktujeme a nebudeme jim diktovat ani v případě Hlinkově.—Oni za Hlinku nemohou. My jsme také měli Miloty a Išky. Naše kritika jeho, zněla by jako pronásledování. Pro cizince zní lépe, když jeho vlastní stoupenci se jej zříkají, když vidí a slyší, že vlastní jeho lidé jej obviňují ze zrady a vystupují z jeho strany, nebo Slováci vědí, kolik volnosti, kolik škol, kolik drah a zástupců ve vládě měli za maďarské vlády. A proto stojí pevně s námi.

Vás pak, milé shromáždění, žádám, abyste vstupovali v sokolské řady, posílali vaše dítky do našich tělocvičen a byli nám nápomocni vychovávat vám z nich zdravé a uvědomělé Američany československého původu.—Nazdar!

K NAŠEMU SJEZDU.

Nejlepším přáním nás, kteří po léta v Sokole něco děláme jest, aby náš příští sjezd vnesl nějaký nový život do upadajících sokolských jednot. Boli nás ta vlažnost, netečnost a předčasné sestárnutí většiny našeho členstva a pak jejich vystoupení z jednot, "že k stáru ze Sokola už nic nemá!"

Bývalé sjezdy nám připadaly více jako přátelské schůzky starých sokolských veteránů se stejným pořadem sjezdu, jeho "výborem na stanovy", škrtáním článků atd. Sjezdy nepřinesly nic nového a konstruktivního, co by s námi trochu hnulo. Jdem po sjezdu zas tou starou, známou cestou a ubývá nás...

Víc jak po půl století trvání nejsme naším lidovým spolkem, spíše uzavřeným kroužkem, třeba i lidí dobrých, snad i idealistů a snílků, což ale z daleka neodpovídá heslu "Co Čech, to Sokol!"

Ríkali jsme, že "at" je nás málo, jen

když dobří," ale zatím jsme si nedovedli členstvo vychovat, nevěděli cestu, jak na to. To stejné bylo i s našimi Američanky, z malého počtu nám jich málo zbylo.

Jak zastavit úpadek k zániku odsouzené organizace, jak ji co možná nejdéle udržet, jak jí více členů získat, hlavně jak mládež získat a v jakési sokolské tradiční kázi vézt? A jak financovat důslednější práci! Proto snad je svoláván sjezd a my očekáváme od něho nějaké rozluštění.

Snad bychom získali více členů pořádáním "rodinných" schůzí pro všechny členy rodiny s programem zábavným a vzdělávacím, zapomenouti na naše jednotvárné schůze s "mlácením prázdné slámy", zbytečných debat, vylévání zlosti, učení se řečnit. Pomohlo by nám hodně úmrtní pojištění po vzoru Slovenského Sokola.—Jednotám ve velkých osadách pomohli by zkušení cvičitelé-učitelé ze staré vlasti, nám v malých osadách kočovní cvičitelé, jimi vedené domácí kursy, rozšíření technické hlídky v našem orgánu a vedené více co pomoc slabým cvičitelům, lidem to dobré vůle, kteří kurs třeba nikdy neprošli, ale dali by sokolství i duši, neví však co nového cvičit pro udržení zájmu, které nové písně zpívat, jaké nové hry pro mládež, zajímavé cvičení pro starší a zajímavý program pro veřejná cvičení připravit. Otázka kroje pro většinu jednot, zvláště v malých osadách, nemá významu a zabírá zbytečně místo v našem časopise, který by měl být větší s více obrázky a větším obsahem a vycházet týdně! Brzdí náš pokrok naši lidé vlastní, kterým záleží na tom, aby to nešlo, cítí se malými a bojí se, že by je ve velké jednotě nebylo vidět.

Sokolství kopáme předčasný hrob my starší, přijetí ze staré vlasti, svojí nečinností a nezájmem. Mladí jdou za příkladem. My se ale můžeme něco učit od naší mládeže sami! Více zájmu pro jednotu, větší zájem jednot o župu a žup o Obec bud' naším novým heslem!

A. Bílý.

Čím jest člověk rozumnější a lepší, tím více vidí dobrých vlastností v lidech.

(Pascal.)

* * *

Kdo neumí odpouštět, boří most, po němž mu bude jít, neboť každý člověk potřebuje odpuštění.

(Lord Herbert.)

* * *

Není učitele nad lásku.

Strádejte, abyste mohli být štědrými!

(Jos. Hlávka.)

ZPRÁVY ORGANISAČNÍ

Výkonný výbor A. O. S.

SCHŮZE DNE 25. ČERVENCE 1938.

Schůzi předsedal místopředseda br. Vo-
dák. Přítomni: Ses. Rychtaříková, Štěpán-
ková, Sýkorová, Vítková, br. Košar, Šima-
ner, Vojan, Žitný. Omluven br. Cipra. O-
mluveny z minulé schůze ses. Rychtaříková
a Vítková.

Zápis schůze červnové schválen.

Taj. Tech. předsednictva AOS. sděluje,
že náčelník br. Jelinek se nachází v lékař-
ském ošetření, za něhož vyřizuje všechny
záležitosti sokolské a pro výkonný výbor
a organizaci zastupuje ho místonáčelnice
ses. Prenerová.

T. J. Sokol Fuegner-Tyrš, So. Omaha,
Nebr., děkuje za vyslání br. Jar. Zmrhala
jako řečníka ku jejich oslavě 50letého tr-
vání. Oslava se vydařila jak morálně tak i
finančně. Pod dojmem řeči Zmrhalovy zís-
kalo několik nových členů.

Sletový výbor župy Východní AOS. a
M. Hodža S. T. J. S. usnesl konati o hlav-
ním dnu sletovém sbírku na obranu míru a
demokracie pro Československo a táže se,
zdali výk. výbor AOS. udělá společnou sbír-
ku se Slov. Těl. Jed. Sokol a sebraný fond
celkově odevzdá za americké sokolstvo,
aneb má-li sletový výbor sebraný fond
odevzdati na patriční místo.

Jelikož Nár. Sdružení sbírku zahájilo a
mnohé naše jednoty na ni přispěly, po vy-
světlení bra. Vojana usneseno v zájmu dů-
stojné akce odkázati záležitost tak důle-
žitou příštímu sjezdu.

Zádost jednoty Sokol ve Villa Dominico,
Arg., o finanční podporu na stavbu tělo-
cvičny rovněž odkázána do sjezdu.

Župa Střední s doporučením předává dva
návrhy Sokola Chicago, aby byly předlo-
ženy V. sjezdu AOS. Odkázáno sjezdovému
výboru.

Zádost br. jednatele o zvýšení platu od-
kázána do příští schůze.

Zprávy: Přijata zpráva Tech. předsedni-
ctva a schválena odměna \$20 ses. Michál-
kové, jež vyučovala na kursu v Boonton.

Za Ústř. vzděl. odbor AOS. podal struč-
nou zprávu br. Vojan.

Za výpravní výbor podal zprávu jedna-
tel. Výbor v uznání veškeré práce br. ná-
čelníka odporučil odměnu \$300, avšak jmé-
nem br. náčelníka prohlásil br. Žitný, že

br. náčelník za svou práci ve výboru niče-
ho nepřijme. Záležitost tato odkázána do
příští schůze, až se vrátí členové výpr. vý-
boru.

Sjezdovému výboru schváleno, aby obsta-
ral pohostění všech delegátů po dobu sjezdu.

FINANČNÍ VÝKAZ ZA ČERVENEC 1938.

Příjem:

Sokol Town of Lake, Chi., příspě.	\$48.30
Sokol Slávský, Cicero, Ill., příspě.	57.00
Sokolice Libuše, Crete, Neb., příspě.	11.40
Sokol San Antonio, Tex., příspě.	6.85
Sokol Fuegner, L. I. C., příspě.	74.70
Sokol Mladočech, Racine, Wis., příspě.	19.20
Sokolice Tyrš, Omaha, Neb., příspě.	16.25
Sokol Curtis Bay, Md., příspě.	13.05
Sokol Moravan, Toledo, O., příspě.	54.75
Sokol Philadelphia, Pa., příspě.	12.00
Sokolice Cedar Rapids, Ia., příspě.	30.40
Sokol Havlíček-Tyrš, Chi., příspě.	81.80
Sokol East St. Louis, Ill., příspě.	16.05
Sokol Houston, Tex., příspě.	5.35
Sokol Haugen, Wis., příspě.	6.45
Sokol Prague, Nebr., příspě.	6.40
Sokol Blesk, Baltimore, Md., příspě.	38.40
Sokolice Libuše, So. Omaha, příspě.	13.75
Sokol Berwyn, Ill., příspě.	11.00
Sokol Newark, N. J., příspě.	9.80
Sokol Pittsburgh, Pa., příspě.	30.00
Sokol Tábor, Berwyn, Ill., příspě.	48.40
Sokolice Detroit, Mich., příspě.	13.80
Sokol Chicago, Chi., příspě.	82.20
Sokol Chicago, Chi., splátka na dluh	50.00
Sokolice Omaha, Neb., příspěvky	14.10
Sokol Ennis, Tex., příspěvky	11.55
Sokol Minneapolis, Minn., příspě.	21.15
Sokol Čechie, Chicago, příspěvky	26.10

Celkem\$830.20

Vydání:

Ústř. výbor župy Východní na žup. cvičitele	\$ 75.00
Ústř. výbor župy Východní na cvi- kurs	42.50
Ústř. výbor župy Střední na organ. práci	75.00
Ústř. výbor župy Jižní na žup. cvi- č.	75.00
Ústř. výb. ž. Západní na žup. cvi- č.	75.00
Služné jednatele AOS.	75.00
Služné red. Sokola Amer.	40.00
Vydání úřadovny AOS.	7.32
Collector of Int. Rev. na pens. fond	4.50

TĚLOCVIČNÁ HLÍDKA

Řídí Jarka Jelínek.

Karel Starý—Sokol, náčelník, hrdina.

PRÁVĚ před dvaceti lety, 12. srpna 1918, padl v boji, při útoku na Ďurt'uly, jako legionář, nejskvělejší borec, ideální Sokol, vzorný náčelník a učitel, legionář-hrdina—bratr Karel Starý.

Sokolská Amerika, se ještě pamatuje na jednookého junáka, odvážného borce, stepilé postavy, Karla Starého, který se zúčastnil co člen družstva, prvé sokolské výpravy do Ameriky, vedené Dr. Scheinerem, r. 1909.

Jeho tragickou smrt, před dvaceti lety popisuje jeho druh, Fr. Erben, takto: "Karel Starý vynikal vzácnou chrabrostí. Tvrdilo se o něm, že nebylo odvážnějšího muže v rotě. Právě jeho neobyčejná smělost byla příčinou jeho smrti. Při útoku na Ďurt'uly, s prudkostí jemu vlastní, přeběhl nejnebezpečnější místa obsazená kulomety a pronásleduje nepřítele, s prvními se hnál ku předu, až se dostal na křižovatku ulic v samém středu města. Zde přepaden výstřely z boční ulice, klesl s prostřeleným srdcem. Okolnost, že Karlovi chybělo pravé oko, zavinila jeho smrt—jinak by byl poznal nebezpečí se strany mu hrozící.—Strašný osud chtěl, že kulka proletěví srdcem, prostřelila zápisník, který jako památku odkázal svým dětem.—Karel pohřben je v Bírsku na Rusi."

Tolik ze vzpomínek br. Erbena. Já, jeho přímý odchovanec, mohu připojit: Karel Starý, vyrostl v Sokole poděbradském. Mladíčký, pro svoji schopnost, stal se náčelníkem jednoty a okrsku župy Tyršovy. Jako náčelník byl přísný—neslevoval nikdy, snad byl přímo, při své poctivosti, až neústupný. Učil sokolství a tělocvik s láskou a nadšením—neznal únavy ani odpočinku. Dovedl vychovávat sokolsky, znal vycvičit borce svým vlivem, přímým vzorem a úžasnou odvahou i vytrvalostí. Jeho žáci jej přímo zbožňovali.

Karel Starý byl všeobecně v tělocviku bez konkurence. Vynikající běžec, skokan a vrhač, skvělý zápasník těžké váhy, silácký vzpěrač břemen, mistr v plování a skocích do vody, výborný lyžař, tennista, bruslař, šermíř, vynikal ve všech odvětvích nářadového tělocviku i atletiky nad průměr, takže neměl soupeře. Náležel mezi prvé borce

světa. Zúčastnil se čtyř závodů Unie evropských svazů tělocvičných, kde hájil barvy českého sokolstva a vždy pomáhal k vítězství družstva ČOS. V Paříži 1913, se zraněnou nohou, získal družstvu prvenství a sám, ač churav, probil se na druhé místo mezi nejlepšími borci Evropy. On, který r. 1906, při závodech župy Tyršovy, byl jeden z posledních ve vyšším oddílu, cvičenec neznámý, již za rok s pevnou vůlí vypsál v borce, zařazeného do mezinárodního družstva, bojujícího o primát Evropy a získává místo čtvrté v tuhém zápolu mezinárodním. Vstup borce přímo úžasný, ač je v nevýhodě, jako jednooký, proti ostatním. Při tom vede cvičení členstva své jednoty, cvičí i mládež a vede okrsek.

Roku 1909, byl vyslán na Rus, do Vilna, jako učitel tělocviků. I zde vykonal krásnou sokolskou práci. V červenci 1917, opouští ženu, tři mladistvé syny a vstupuje do legií.—Nemusel, byl jednooký, ale šel za hlasem srdce a povinnost splnil. Ve službách národa, pro svobodu vlasti, obětoval nadějný, mladý život.

Pamatce a pro vzor připisují tuto vzpomínku na mého prvního náčelníka, z mateřské jednoty poděbradské, upřímného druha, v sokolské práci na Rusi, kde byl mým rádčem. Byl v dějinách sokolských nejskvělejší borec, při tom vzorný Sokol a legionářský hrdina.

Jeho žáci, z poděbradské jednoty, působili zdatně jako učitelé tělocviků na Rusi, jako cvičitelé a náčelníci v zahraničních jednotách v Německu, Rakousku, Paříži a jinde. I zde v Americe řada bratří, jeho odchovanců, nebo bývalých cvičenců z Poděbrad a župy Tyršovy vzpomíná často na svého drahého náčelníka a učitele. Br. Josef Sazama, náč. župy Východní, byl členem jeho cvičitelského sboru, br. Fr. Machovský jeho věrným druhem z družstva mezinárodního a vyrostl s ním ve stejné župě. Jeho odchovanci br. Brožek, Trajhan, Horák, Nejedlý, Martinek, Mrázek, Schwarc, Kryka, Trešnák a mnozí jiní v Americe, na Karla nikdy nezapomenou. Nezapomenou ani celé Bratrstvo, neboť takových junáků se rodí málo! Vděčně vzpomínám i já svého prvního náčelníka.—Jarka Jelínek.

Josef Kos:

Vzpomínka z X. sletu v Praze.

JIŽ dozněly bouřlivé dny sletové, svátky to nejen veškerého sokolstva, ale i svátky celého československého národa, který i v době vážné nezapoměl na svoje sokolstvo a jeho gigantickou práci výchovnou a národní a do posledního místečka plnil ohromné plochy sletišť o každém dnu sletovém. Zmizely tu strany politické i stavovské a zůstal tu pouze jeden národ československý, který plný proudy svorně šel, aby shlédnul velkolepé dílo sokolské, načerpal posilu a nadšení a byl utužen a připraven pro kritické dny budoucí.

Vlastní slet zahájen byl středoškolskými hrami mládeže, která zaplnila Prahu již od pátku 10. června v počtu 52,000. Též 700 školáků z Jugoslaviie přijelo. Mládež zdravá a vyspělá nadchla krásným vystoupením všech složek. Nádherné bylo vystoupení 52,000 mládeže obouhloh pohlaví spolu s mládeží jihoslovanskou při vztyčování státních vlajek. Cvičení dívek i chlapců byla velmi pěkná a přiléhavá, zacvičena svižně a přesně. Bat'ův prapor, cvičení čistě vojenské, vyvolávalo bouři potlesku. A v pondělí mládež se opět rozjíždí do svých domovů, aby udělala místo sokolskému žactvu, které konalo slet v neděli příští, 19. června.

Po mládeži středoškolské bylo to sokolské žactvo, které ve svých červených košíkách a sukníčkách s pyšně vzpřímenými tilky a vztýčenými hlavičkami, jež v nás vyvolávalo bouři nadšení a salvy potlesku. At' již to byli ti nejmenší při roztočilém cvičení "Pojd'te s námi", které sestavil J. Pangrác na hudbu Matějovcovu, či zákyně a žáci stupňů vyšších, bylo těžko ubrániti se slzám pohnutí.

Byly to št'astné a ukázněné děti, které předváděly svoje prostná s neobvyklou krásou a přesností. Krásná byla cvičení prostná žákyň, téměř bezvadně zacvičena. Vyšší stupeň žáků byl přímo ohromující, bez nejmenší chyby provedené krásné cvičení, sestavené J. Tábornkem, s krásnými originelními přechody i prvky, takže nadšení diváků neznalo mezí. Mohutný byl závěr, kde žáci salutovali a zvolali mocné "Zdar!" Cvičilo 18,000 žáků vyššího stupně a 14,000 středního. Všechny nástupy i odchody byly bezvadné.

Příští týden pak patřil dorostu. V pátek a sobotu před hlavním vystoupením dorostu konaly se závody a zkoušky na prostná, v neděli hlavní den dorostu, který se opakoval ještě ve středu. Vystoupení dorostu obojího pohlaví, překypovalo silou a pružností mládí, krásou cvičení s přímo vojenskou přesností. Těžko říci, kdo byli lepší, zda do-

rostenky, nebo dorostenci. Cvičení dorostenek "Žluté kvítí" od Matějovcové bylo úchvatné a prostná dorostenců působila přesným, strhujícím provedením i ušlechtilou krásou. Bouřlivou odezvu vyvolal nástup 52 nekonečných trojstupů se župními vlajkami, mohutný závěrečný recitativ a pokleknutí před opětným přijetím vlajky. Jihoslovanský dorost předal darem dorostu našemu veliký krásný obraz krále Petra, kterýžto bratrský akt byl sledován s velkým zájmem a pohnutím. Slavnostní přísaha vzájemného bratrství zanechala vzpomínku v srdcích všech. Cvičení jihoslovanského dorostu vyvolávalo neustálý potlesk a při defilé všechno obecenstvo povstalo a provolávalo "Zdravo!" a "Nazdar!"

30. června a 1. července konaly se mezinárodní závody o prvenství světa v tělocviku. Závodů zúčastnilo se 8 družstev mužů a 4 družstva žen. Obě družstva ČOS. mužů i žen vyšla první a bratr Gajdoš získal titul mistra světa, a sestra Děkanová opět mistrně světa. Byl to krásný a ucelený závod, kde naše sokolská družstva čestně obhájila svoje vynikající místo v tělesné výchově.

Potom následovaly hlavní dny sletové, cvičení mužů a žen. Jestliže sokolská mládež předvedla překrásné vykony, byli to potom muži a ženy, kteří v myslech všech utužili ujištění a důvěru, že právem národ a vlast může na ně plně spoléhat. Cvičení 28,000 mužů bylo prostě ohromné a strhující svojí silou a mohutností. Nádherná hra pohybů i barev. To se musí prostě vidět. Prostná žen překypovala bohatostí barev a byla tipována za nejkrásnější prostná celého sletu. Nádherné bylo cvičení s červenými a bílými míči. Branná cvičení mužů v počtu 1600 byla velmi těžká, protkaná krásnými obrazy, a vysokými skupinami. Rej 30,000 cvičenek byla jedinečným a zároveň originelním vystoupením a škoda, že byla předvedena o sletu pouze jednou. Byla to št'astná skladba s. Matějovcové.

5. července bylo vystoupení Američanů. Přšlo silně celé odpoledne, a tak v dešti a blátě nastoupilo 96 bratrů a sester českých i slovenských za vedení br. Bednáře a ses. Dankové s americkou vlajkou v čele před hlavní tribunu. Muži nastupují v černých sweatrech a ženy v bílých úborech s americkým emblemem na prsou. Na všech tribunách rozpoutala se bouře potlesku, který neutuchal ani během jednotlivých oddílů a různých útvarů. Zvláště když cvičenci sedali do bláta a louží potlesk neznal mezí. Nejvíce imponovala konečná kruhovitá

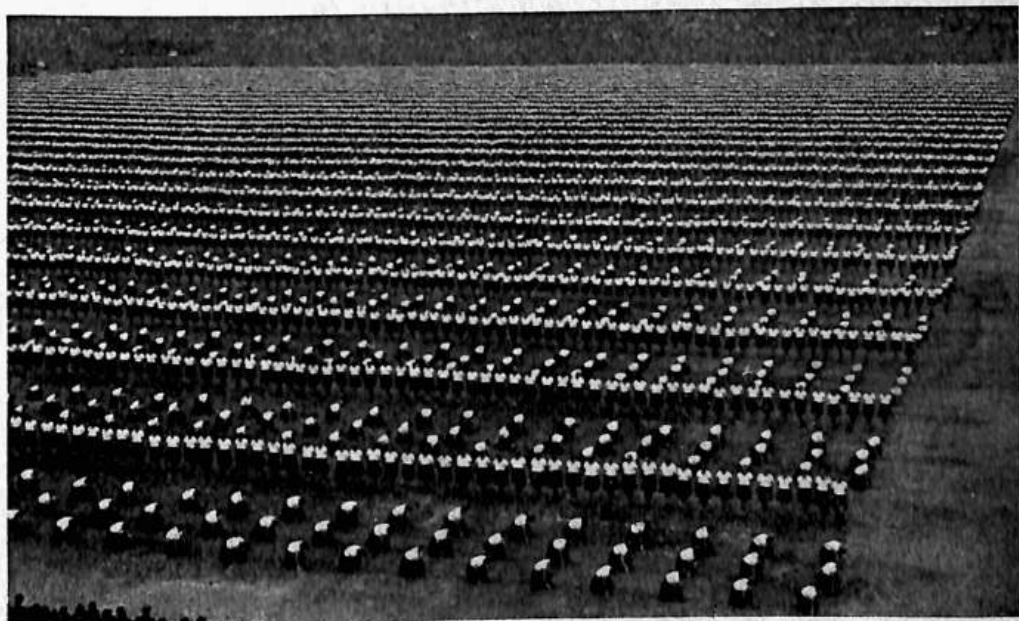
skupina uprostřed s prapory československým a americkým, kde praporečníci utvrzují věrnost a přátelství podáním ruky a cvičenci znázorňují obranu, bouře neznala konce. Nejmhutnější působilo defilé před panem presidentem Benešem a odchod ze sletišť, který byl přímo triumfální, neboť desetitisíce nadšených bratří a sester opustilo místa na tribunách a vhrnuli se do cvičiště, kde utvořili mohutný špalír po obou stranách, za neustálého, přímo hysterického provolávání "Nazdar!" Cvičení Američanů bylo provedeno vzorně a bylo téměř posledním číslem sletovým, neboť pro neustálý déšť, rej cvičenek byla odvolána a po nás už nastoupila sokolská jízda k závěrečné reji.

Následující den byl dnem vojska a navštíven obecně jako nikdy jindy v historii sletů. Takovou mají popularitu naši vojáci u svého národa. Také veškeré vy-

stoupení bylo na vlas přesné a všechny složky armády podávaly výkony odvahou a výcvikem skoro ohromující.

Nádherný a nezapomenutelný byl průvod Prahou, kde celá Praha od časných hodin ranních již stála podél ulic kudy průvod se měl ubírat. Celého průvodu zúčastnilo se 73,418 bratří a sester v krojích s 98 hřebíky a 1,002 prapory. Byl to jedinečný pohled, který nebral konce. Plně 4 hodiny trval průvod, který se bral ve 12-stupech. Nadšení a radost lidu neznala mezí.

Krásný slet jest skončen, všichni účastníci nikdy nezapomenou na krásnou pohádku, kterou prožili, a jistě, kdo jednou něco tak krásného viděl, bude se snažit, aby si příští slet nenechal ujít. Slet byl krásnou přehlídkou sokolstva a lid československý jest utvrzen ve vědomí, že sokolstvo jest přední stráž národa, která vždy bude zárukou i v dobách vážných.

Cvičení žen o X. sletu v Praze.

Josef Kos:

Závody obecné o X. sletu v Praze.

AMERICKÁ obec sokolská zúčastnila se závodů obecných, a to družstvem mužů oddělení středního a družstvem žen oddělení vyššího. Družstva byla ubytována spolu s STJS. i s cvičenci dobrovolníky na Smíchově v ústavu hluchoněmých, v plném pohodlí a zpráva ústavu s ředitelem p. Novákem i ČOS. vycházeli cvičencům našim plně vstříc. Na cvičení nastupovalo se pravidelně každého rána, závodní družstva od

8. hodiny ranní do 12 a od 2 hodin do 4 odpoledne. Cvičenci, bratři a sestry, kteří zúčastnili se zvláštního vystoupení, cvičili pravidelně od 10—12 hodin dopoledne. Nácvik svěřen byl vedoucím výpravy br. Bednářovi, sestře Dankové a br. Kosovi, kteří svým úkolům plně se věnovali. Náladu všech cvičících byla dobrá a každý se snažil, aby ve svých povinnostech co nejčestněji obstál.

Závody středního i vyššího oddělení mužů i žen konaly se v sobotu 2. července od 7. hod. ranní. Družstva AOS. měla nastoupit o 11. hodině k závodům, ale jelikož bylo počasí velmi nepříznivé, bylo velmi chladno a přšelo, nastoupilo družstvo mužů AOS. na zakročení br. Kosa již po 9. hod. ranní. Závod měl dobrý spád, ač vlivem počasí bratři z družstva hodně trpěli. Nevykázali se výkony, které byli zvyklí dělat v návěku a tím odsunuli se na místo druhé v pořadí družstev. Závodů středního oddělení zúčastnilo se 105 družstev z celé republiky i království Jihošlovanského. Družstvo Amer. obce sokolské sestávalo z bratří: Barcala, Jensena, Houžvičky, Melichara, Čapka, Teichmana, Kocourka a Křiženeckého. Bratr Hošek závodil jako jednatel. Družstvo dosáhlo ze 600 dosažitelných bodů

588.1 a umístili se na druhém místě v pořadí družstev. Prvé místo získal Sokol Olomouc s 591.4 body, tedy naše družstvo bylo pouze o 3.3 bodu za družstvem vítězným, což jest umístění velmi čestné. Vodičem družstva byl místonáčelník AOS. br. Kos. Bratr Barcal umístil se v pořadí 5. s 96.3 bodů, bratr Melichar v pořadí 32. s 93.6 bodů, br. Kocourek v pořadí 41. s 92.5 bodů, br. Teichman v pořadí 46. s 92 body, br. Houžvička v pořadí 48. s 91.8 bodů. Ostatní bratři měli pod 90 bodů.

V tutéž dobu závodili bratři Slováci v oddílu vyšším a umístili se z 15 družstev na místě 6. Nejlepší z družstva byli Baláš, 92.5 bodů, Lisý, 92.4 bodů a Erhardt, 92.3 bodů, všichni tři těsně za sebou. Celkové souzono, naši američtí borci umístili se v závodech čestně!

Výsledky závodu mužů v Praze.

ODDÍL STŘEDNÍ:

Družstva:

	Bodů
1. Olomouc II., župa Olomoucká.....	591.4
2. Amer. Obec Sokolská.....	588.1
3. Vinohrady, župa Středočeská.....	584.7
4. Brno I., 2. župa Jana Máchala.....	583.8
5. Brno-Židenice, župa J. Vaníčka.....	583.7
6. Vyškov, ž. Vyškovská-Miličova.....	583.6
7. Župní, župa Krkonošská.....	580.1
8. Zlín, župa Hanácká.....	578.8

Jednotlivci:

Bodů

1. Tham Josef, Sokol Pražský.....	97.2
2. Doležal Josef, Cheb.....	96.7
3. Chmelař Frant., Píseň.....	96.5
4. Hrachovec Rud., Zlín.....	96.4
Kunz Bohumil, Sokol Pražský.....	96.4
Páč Bohumil, Olomouc.....	96.4
Svatoň Oldřich.....	96.4
5. Barcal Stanley, AOS.....	96.3
6. Zalešák Frant., Holešov.....	96.2
7. Hučík Alois, Pacov.....	96.1

Podrobné výsledky závodního družstva AOS.

II. CENA.

Oddíl střední.

	Barcal	Jansen	Houžvička	Čapek	Melichar	Kocourek	Teichman	Křiženecký
Prostná.....	9.7	6	9.2	9.8	9.9	9.8	9.8	9.5
Bradla.....	9.3	7	9.1	8.1	8.3	7.5	9.1	9.6
Hrazda.....	9.8	9.5	9.5	4.9	9	8.5	9.3	8
Kůň na šíř.....	9.3	9	6.6	9.6	8.4	9.4	9.3	9.5
Kruhy.....	9.2	9.1	9.8	8	9.1	9.4	9.5	8.9
Kůň na dél.....	9.4	4.3	9.7	9.4	9.4	8.3	9.2	9.6
Kůň s pružným můstkem.....	9.6	9.6	9.4	9.4	9.5	9.6	9.6	9.7
Skok do dálky.....	10	10	10	10	10	10	8.6	10
Vrh koulí.....	10	10	8.5	10	10	10	10	10
Běh na 100 m.....	10	7.6	10	7.5	10	10	7.6	7.6
Součet.....	96.3	82.1	91.8	86.8	93.6	92.5	92.0	92.4

Výsledek osmičlenného družstva.....	727.5
Od toho body dvou nejsilnějších, Jansena a Čapka.....	168.9
Výsledek šestičlenného družstva.....	558.6
Souhra v prostných.....	9.7
Vystupování družstva.....	19.8

588.1—93.35%

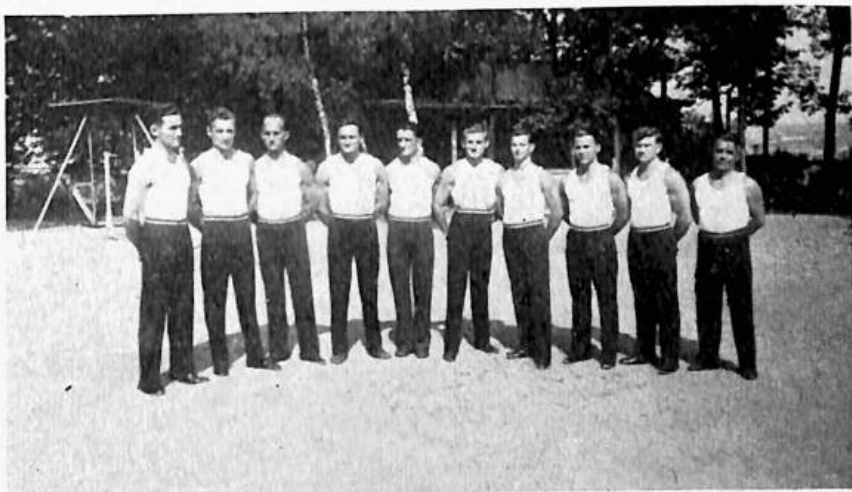
ODDÍL VYŠŠÍ.

Družstva:

	Bodů
1. Vinohrady, Středočeská	592.8
2. Župní, Bratislavská	574.3
3. Brno I., Jana Máchala	561.7
4. Ljubljanski Sokol, Ljubljana	560.0
5. Mor. Ostrava, Moravskoslezská	540.0
6. STJS., U. S. A.	529.8
7. Župní, Fügnerova	321.5
8. Zlín, Hanácká	519.0
9. Župní, Pražská-Scheinerova	503.8
Uveřejňujeme družstva, která získala přes 500 bodů.	

Jednotlivci:

	Bodů
1. Löffler Emanuel, Vinohrady	97.8
2. Hudec Alois, Vinohrady	97.7
3. Tintěra Jindřich, Mladá Boleslav	96.9
4. Romančík Geza, Bratislava IV.	95.9
5. Gajdoš Jan, Brno I.	95.8
6.-7. Hrabínek Otto, Bratislava IV.	94.8
Chovan Julius, Vinohrady	94.8
8. Baroš Bohumil, Pražský Sokol	94.2
9. Veselý Bohumil, Vinohrady	93.9
10. Nastoupil Stanislav, Bratislava	93.4

Družstvo mužů Americké obce sokolské získalo o závodech při X. sletu v Praze II. cenu v oddílu středním, mezi 105 družstvy, počtem 588.1 bodů ze 600 dosažitelných, což se rovná 93.35%. Od leva: St. Barcal, Henry Jansen, Frant. Houzvička, Frant. Čapek, Frant. Melichar, Walter Hošek, Milo Kocourek, Wm. Kříženecký, Louis Teichman, Jos. Kos, vodič družstva.

Triumf sokolstva v závodech mezinárodních.

MISTROVSTVÍ světa, v tělocvičných závodech mezinárodních, o X. sletu v Praze, připadlo Československé obci sokolské. V těžké soutěži, nejlepších družstev různých národů, umístila se četa mužů i četa žen ČOS. na prvním místě. Světovým mistrem tělocviku stal se všestranný borec, Jan Gajdoš, známý dobře i v Americe, kde jistý čas působil jako cvičitel. Prvenství v závodě žen získala Sokolice Vlasta Děkanová, která i v minulosti, svým uměním, šířila zdatnost sokolských závodnic v celém světě. Roku 1933 byla též členkou družstva ČOS., které se zúčastnilo sletu Amerického sokolstva v Chicagu.

K vynikajícímu vítězství blahopřejeme!

Přinášíme výsledky závodu šestičlenných družstev mužů a žen vždy s dvěma náhradníky po absolvování soutěže na hrazdě, kruzích, bradlech, koni na šíř a na dél, prostných a to vždy cvik povinný a volný, dále v běhu na 100 m., skoku vysokém a vrhu koulí.

ZÁVOD MUŽŮ.

Družstva:	Bodů
1. Československo, mistr světa v tělocviku	806.82
2. Švýcarsko	791.81
3. Jugoslavia	741.30
4. Francie	740.13
5. Polsko	681.20
6. Lucembursko	626.00

7. Belgie	558.40
8. Bulharsko	518.90

Jednotlivci:

Bodů

1. Gajdoš Jan, ČSR., mistr světa v tělocviku	138.06
2. Sládek Jan, ČSR.	137.46
3. Mack Eugen, Švýcarsko	136.40
4. Hudec Alois, ČSR.	136.33
5. Schurman, Švýcarsko	134.53
6. Hrubý Gustav, ČSR.	133.83
7. Beck Walter, Švýcarsko	132.60
8. Löffler Emil, ČSR.	131.33
9. Petráček Vrat., ČSR.	129.83
10. Schmid Gugl, Švýcarsko	129.40

ZÁVOD ŽEN.

Družstva:

Šestičlenná družstva žen (dvě náhradnice) po soutěžích: bradla, kruhy, kladina,

kůň, cvičení s kužely, běh na 60 m. a hod diskem.

Bodů

1. ČSR., mistr světa v tělocviku	552.76
2. Jugoslavie	513.96
3. Polsko	510.21
4. Bulharsko	286.34

Jednotlivkyňe:

Bodů

1. Děkanová Vlasta, ČSR., mistr světa v tělocviku	83.66
2. Veřmiřovská Zdena, ČSR.	82.71
3. Palfayová Matylda, ČSR.	81.98
4. Skirlinská Anina, Polsko	80.30
5. Skálová Marie, ČSR.	80.10
6. Nežerková Hana, ČSR.	78.88
7. Rupniková Lydia, ČSR.	78.86
8. Hafnerová Anica, ČSR.	78.80
9. Hendrychová Marie, ČSR.	77.83
10. Dobešová Božena, ČSR.	76.96

Cvičení dorostu, na sletě župy Severovýchodní AOS., v Twinsburgh, Ohio.

Frank Krátký:

Veřejné cvičení župy Severovýchodní.

CLEVELANDSKÉ sokolské jednoty konají pravidelně každý rok společné veřejné cvičení, na sokolském tábořišti, ve Twinsburgh, O.

Letos opět 3. července pořádána byla naše tělocvičná slavnost za ohromné účasti obecního. Počet návštěvníků nás skutečně přímo překvapil—neočekávali jsme to, neboť veřejné vystoupení, jednou již před tím, bylo odloženo pro nepříznivé počasí.

Přesně ve dvě hodiny odpoledne, za vedení župní náčelnice s. B. Černé a náčelníka F. Krátkého, nastoupili cvičící na přírodní cvičiště v táboře. Proslovy pronesli br. Fred Jirsa a nynější starosta župy Fr. Čech. Br. Čech přečetl i pozdravný dopis mayorů města Clevelandu Harolda Burtona, který vy-

stihl sokolstvo, jako přední složku kosmopolitního Clevelandu a omluvil svoji nepřítomnost. Dále mluvil ještě br. Hudec, městský radní a československý konsul Jaroslav Gardavský. Tento mluvil, jako vždy, od srdce, jasně, věcně a v duchu sokolském. Reči byly krátké, ne jak je zvykem, jako na řečnickém, unavujícím turnaji.

Tělocvičný pořad zahájen byl společným vystoupením 66 žáků a 45 žáků. Cvičení sestavila s. A. Kozáková a Art. Komanec. —Nádherným cvičením a dle mého úsudku nejlepším číslem programu, bylo vystoupení 60 dorostenek a 40 dorostenců, skladbou pro minulý slet v Detroit.—Pak byly hry žactva, cvičení žen a dorostenek na nářadí. Byl jsem překvapen vyspělostí doroste-

nek, které mohou býti v budoucnu výborné závodnice.—I vystoupení mužů a dorostenců na nářadí bylo zdařilé.—Výborné provedení prostných žen pro X. slet v Praze, nacvičené s. Škodovou, mělo úspěch. Sester cvičilo 68.—Prostná mužů pro X. slet zacvičená 52 bratry, byla závěrečným číslem a imponovala provedením. Celkový pořad trval 1 hodinu 55 minut, včetně nástupu.

Organisace technického vedení je velmi dobrá. Každý koná svědomitě svoji přidělenou práci. Hudební doprovod řízený br. R. Hanou byl správný.

Po tělocvičném pořadu, až do posledních hodin, byl koncert ve stínu staletých stromů a v tanečním sále byla veselice.

Slet náš byl zdařilý tělocvičně i hospodářsky. Nazdar!

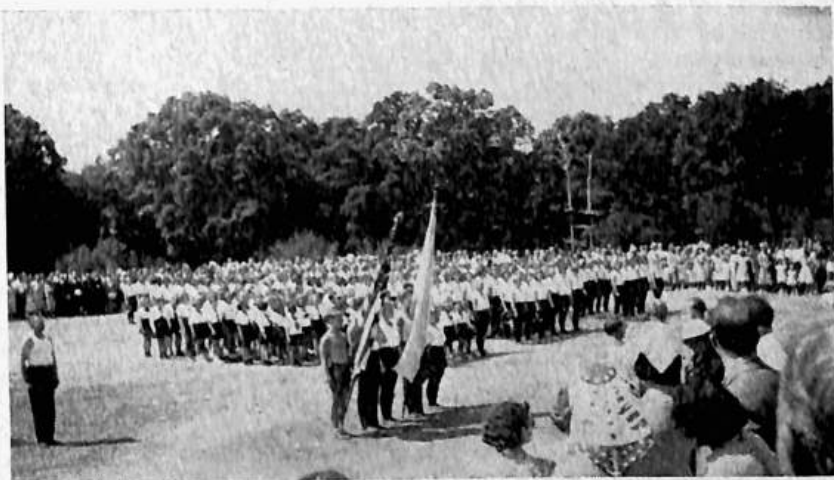
Josef Sazama:

Slet a závody župy Východní.

SPOLEČNĚ se slovenskou župou M. M. Hodža pořádala župa Východní AOS. závody a slet, v sokolském táboře, v Boonton, N. J., dne 2. a 3. července 1938. Vedoucím závodu a sletu byl jsem já a ochotně spolupracoval místonáčelník slov.

stva, jakou jsme dosud na žádném župním sletě neměli, doplnila zdar sletu. Je vidět, že se nám společná práce českého a slovenského sokolstva daří.

Pořad byl spádný, dobře sestavený a obecenstvo nadšené výkony. Na sletě vystou-

Nástup cvičících, o sletě župy Východní AOS. a M. M. Hodža STJS., v Boonton, N. J.

župy br. S. Poklemba a s. Maňáček i ostatní členové technických předsednictev obou žup. Mimořádnou zásluhu má společný cvičitel br. T. Michálek a sestra M. Michálková, kteří vykonali mnoho práce před sletem i o závodech a sletu.

Závod proveden byl velice hladce, neboť soudcové byli schopní. Muži a ženy závodili dopoledne a dorost odpoledne. Odpoledne byla dána příležitost mladším členům, aby se zapracovali do soudcování. Počet závodících mohl býti větší se strany naší i slovenské. Závodilo: mužů 54, žen 58, dorostenců 60, dorostenek 75. Výsledky prvních třech závodících, v každém oddělení, udávám zvlášť.

Veřejné cvičení v neděli 3. července bylo nad očekávání zdařilé. Vše šlo tak, jak jsem si to představoval ještě před zkouškou. Krásné počasí a obrovská návštěva obecen-

pilo za obě župy: mužů 72, žen 84, při společném čísle dorostenek a dorostenců 168 a obojího žactva 224. Celkem bez vedoucích 548. Snad příště se i počet cvičících zvětší. S výsledkem závodu a sletu jsme po stránce morální i hmotné spokojeni.

Po sletu pořádán byl, v táboře slovenské župy M. M. Hodža, v Boonton, N. J., společný kurs 14denní pro cvičitele. Za župu Východní dostavilo se 22 posluchačů a za župu Hodžovu 23. Celkem 45 kursistů. Vedoucím školy byl br. cvičitel T. Michálek a mimo něho vyučoval br. Konopa od STJS. a s. Michálková z Baltimore. Žáci většinou mladí členové a členky i vyspělejší dorostenci a dorostenky. Vedoucí br. Michálek s výsledkem školy byl spokojen a věří, že budoucnost dokáže, jak si počínati budou posluchači kursu při práci v jednotách. Pobyt v táboře byl příjemný. Nazdar!

Frant. Vorel:

O střelbě lukem.

SPOVDĚKEM četl jsem v červnové Těl. hlídce Sokola Amerického článek o lukostřelbě. Překvapila mne zmínka o mé osobě v onom článku a tu považuji za povinnost aspoň částečně objasnit některé věci, týkající se tohoto sportu.

Většinou, jako malí chlapci, zkoušeli jsme dle možnosti střílet z luku. Měli jsme velkou radost a byli jsme pyšní, když snad šíp náš letěl o něco dále, než šíp kamarádů. Byly to, samozřejmě, luky neumělé, ale hlavní věcí bylo, aby daleko nesly. Že se někdy přihodil i malér a šíp zaletěl, kam neměl, po případě ublížil, nemusím ani připomínati. A proto ještě dnes většina lidí vidí ve střelbě lukem hru pro malé chlapce. Že však je to dnes velmi rozšířený druh sportu na školách, universitách a i v různých klubech, svědčí zajisté, že není nutno podceňovati jeho hodnotu a zajisté je vydatnější, než nyní tak rozšířený golf, jak pro muže, tak i ženy.

Když zesnulý br. Eliášek vyučoval v kursu župy Střední, v campu Sokola Chicago, měl jsem příležitost též zkusit svoje štěstí ve střelbě lukem do terče. Že šípy létaly všude jinam, jenom ne do pravého místa, nemusím snad připomínati. Však po vysvětlení některých pravidel se situace zlepšila a já ihned oblíbil si tento druh sportu. Od té doby, ještě s několika druhy, scházeli

li jsme se s br. Eliáškem, který ochotně zapůjčil a pak sám zhotovil první naši výzbroj. Pravidelně střílelo se na volném prostranství, blíže jeho obydlí. Jak v článku podotknuto, br. Eliášek byl skutečným odborníkem a výborným učitelem. A když pak, dle jeho návodu a rady, udělali jsme si naše vlastní luky a šípy, tím větší byla radost naše. A jaká radost byla vždy, když po ukončení kola jsme zjistili, že sice pomalu, ale jistě se zdokonalujeme, že naše "score" se zvětsuje. Žel, že neúprosná smrt sklála br. Eliáška v nejmužnějším věku. Vzpomínám, jak rád podzimní večery vycházel na "prerii", jak říkal a tam pak, po skončené střelbě, při ohničku vyprávěl různé momentky z jeho střelecké kariéry. A tím větší radost měl, když viděl náš zájem a skutečnou touhu po zdokonalení.

Po smrti br. Eliáška i my částečně zanedbávali jsme pravidelný výcvik, ale nyní opět připravujeme se začít. A byli bychom velice rádi, kdyby projeven byl mezi členy Sokola větší zájem o tento zajímavý sport. Milerádi poskytneme radu i pomoc těm, kteří by se zajímali a chtěli věnovati tomuto sportu, který přičiněním br. Eliáška doznal velkého rozšíření v sokolských jednotách v Československu. Bude-li zájem, napíši příště některá pravidla, týkající se střelby lukem. Nazdar!

Společný cvičitelský kurs.

Slovenský tábor v Bonton, N. J., opět byl sídlem společné cvičitelské školy STJS. a župy Východní AOS. Škola byla od 4. do 16. července a měla 45 posluchačů: STJS. 11 dívek a 12 chlapců; župa Východní 13 dívek a 9 chlapců. Cvičitelové kursu byli br. Jan Konopa, ses. Máňa Michálková, br. Josef Škapík pomáhal při atletice, a já.

Tento rok kursisté byli poměrně mladší než loni, takže snadněji se dali ovládat. Celkově, kursisti se o vše zajímali, aby se hodně naučili a snadně přednášky chápali. Věřím, že škola tohoto roku vychovala dobré cvičitele a vedoucí a že přidala nový život a zájem o naši sokolskou organizaci.

Poslední večer kursu kursisti přednesli program prostných a tanců, které si sami sestavili. Tento program byl krásně proveden a byl pýchou cvičitelů.

Výsledky kursistů ze župy Východní jsou: Prospěch výborný: Helen Opava, May Radek, Lillian Zaorálek, Frank Hejný a Albert Pokorný, všichni z Baltimore; Ann

Pecháček a Lardy Spěvák z New Yorku; Frank Prokop ze Schenectady. Prospěch velmi dobrý: Rose Dvořák, Erma Prostředník, Alberta Rosenbaum z Philadelphie; Laddie Hniz a Robert Sazama z New Yorku; Agner Řehák ze Schenectady; Charles Hrubeš z Baltimore a Fred Pytlík z Little Ferry. Prospěch dobrý: Evelyn Hladík, Elsie Hnilička, Emily Houlík z Little Ferry, Georgiana Kočovský z Newark; Ed. Kadlec a Robert Kukliš z Long Island.

Nazdar všem kursistům a at' jejich dobrá práce pokračuje.—**Ted Michálek**, cvič.

OD NÁČELNÍKA AOS.

Schůze náčelníků a náčelnic žup AOS., koná se v neděli 25. září 1938, ve 3 hodiny odpoledne, v úřadovně AOS., 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

* * *

V příštím čísle bude uveřejněna zajímavá zpráva o zájezdu čtyř AOS., na X. slet, od sestry Katy Dankové, náčelnice Svazu.

Služné náčelníka AOS.	50.00
Služné red. Těl. Hlidky	25.00
R. Mejdrieh & Co., za tisk S. A.	265.74
Bašta, Musil & Co., za záruku pokl.	11.25
Služné výpravčího Sok. Amer.	15.00
Nájem z úřadovny výk. výb.	20.00
Za úklid úřadovny výk. výb.	2.50
Telefon úřadovny výk. výb.	4.10
Bance na výměnu čeků	.70
Celkem	\$863.61

Přehled:

Hotovost z měsíce června	\$3,361.19
Příjem v červenci	830.20
Celkem	\$4,191.39
Vydání v červenci	863.61
Zbývá hotovost pokladni	\$3,327.78

Tech. předsednictvo A. O. S.**ZPRÁVA NÁČELNÍKA AOS. ZA ČERVENEC 1938.**

Většina členů T. P. AOS. nachází se v Evropě, proto záležitosti vážnějšího rázu vyřízeny budou v srpnu, až celé T. P. bude pohromadě.

Družstvo mužů a žen AOS. při závodech o X. sletu v Praze, získalo II. četovou cenu a jednotlivci se též umístili velice pěkně. ČOS. připustila družstva AOS. do závodu jednot a žup, ač dle pravidel nebylo to možné. Vystoupení Američanů o sletě 5. července bylo skvělé dle zprávy sestry vedoucí, K. Dankové. Podrobný referát podán bude v srpnu.

Se župou Jihozápadní vyřizuje se záležitost zájezdu spol. cvičitele br. Kadlece a jeho programu práce v župě od 1. srpna 1938.

Přednává se období těl. vystoupení v San Franciscu a New Yorku.

Župa Západní žádá společného cvičitele na dobu pěti měsíců. Vyšetří se podrobnosti a pokusíme se zkušeného cvičitele získati.

Americký odbor ČOS. nabízí spolupráci a žádá různé informace. Vyřídí se.

Technické vedení župy Východní žádá, aby byla poskytnuta částečná úhrada finanční asi ve výši \$20.00 sestře Marii Michálové, která vyučovala ve cvičitelské škole v Boonton, N. J.—Doporučuji vyhověti.

Cvicitelská škola v Boonton byla společná se slov. cvičiteli. Vyučoval za župu Východní br. T. Michálek a jeho choť a br. Konopa za STJS. Průběh školy zdařilý. Zpráva bude uveřejněna.

Úspěšný slet, dle zpráv župních náčelníků, konala župa Severovýchodní a župa Vý-

chodní. Popisy budou otisknuty ve "Hlídce".

Poněvadž se dočasně nacházím v lékařském ošetřování, vyřizuje za mě záležitosti sestra jednatelka H. Zýková a zastupuje místonáčelnice B. Prenerová, což úředně bylo oznámeno dne 20. července br. místostarostovi a jednateři Výk. výboru AOS. Práce nebude přerušena.

Nazdar!

Jarka Jelínek, náčelník AOS.

Ú. V. Odbor A. O. S.**SCHŮZE 18. ČERVENCE 1938.**

Přítomni bratři: Vojan, Košar, Čihák a Turek. Ostatní, jelikož dli z většiny v Čechách na X. všesokolském sletě anebo na prázdninách venku, omluveni. Předsedal br. Vojan.

Zápis poslední schůze schválen.

Dopisy nedošly žádné.—Dr. Vojan napsal stat' o Havlíčkově do Sokolské hlídky župní.

Projednávány různé návrhy na změny stanov a řádů vzdělávacích odborů Obce, žup i jednot. Další náměty bylo dlužno odložit do příští schůze, až všichni členové odboru budou přítomni.

V srpnu schůze nebude, neboť i zbývajících členové odjíždějí na prázdniny. Příští schůze bude se konati 12. září 1938.

Nazdar!

Dr. Vojan, předseda,

Jarda Turek, jednatel.

Župa Střední.**ZÁPIS ČÍS. 267.**

sepsaný v řádné schůzi 20. července 1938. Schůzi předsedal starosta A. Kačer za přítomnosti 22 zástupců, omluveno 7, nepřítomno 7 zástupců.

Dopisy: AOS. zasílá vysvětlení na zasláný dopis v záležitosti zrušeného zájezdu do Pittsburghu; vzato na vědomí. V žádosti od Národního výboru pro oslavu 20letí Československé republiky 23. října vzato do předprodeje 388 vstupenek a usneseno zaplatiti 20% hotově za přijaté vstupenky v obnosu \$52.00. Taktéž usneseno, aby župa zakoupila jednu loži za \$25.00 pro reprezentaci sokolstva. Předložené návrhy od T. J. Sokol Chicago, které doporučují ku sjezdu AOS., schváleny s doporučením jich zaslati V. V. AOS. k dalšímu řízení.

Na zprávu jednatele, který oznámil, že obdržel první čtvrtletní zprávy za svého úřadování od Sokola Chicago a Havlíček-

Tyrš za 1. a 2. čtvrtletí tohoto roku. Usneseno uvědomiti všechny jednoty, aby své zprávy pravidelně župě zasílaly, tak aby župa měla přesný přehled o stavu členstva v jednotách a povinnosti plněných AOS. Povinnosti jednot jest zaslati zprávy od začátku roku 1938. Schválena zpráva účetní a pokladní za první pololetí t. r., která přehlédnuta za nepřítomný účetní výbor br. V. Gargulákem a sestrou A. Roučkovou.

Přijata a schválena zpráva techn. odborů, podaná náč. br. Regnerem a vedoucí ses. Skarýdovou.

Záležitost nezaplaceného účtu za ubytování dorostenek při zájezdu na slet S. T. J. S. v Detroit, Mich., v částce \$75.10, předána Tech. předs., aby požádali ty jednoty, za jichž dorostenky nebyl účet zapraven, aby jej zaplatily. Zároveň při vyrovnání onoho účtu má být zaslán přípis a kopie účtu sletovému výboru S. T. J. S. v Detroit, Mich.

Ve zprávě náčelníka, podané v záležitosti Sokola St. Louis, Mo., ohledně zaslání stížnosti AOS., schváleno vysvětlení, které zaslal náčelník jmenované jednotě. Schváleno br. náč. zakoupení ceny pro družstvo, které se plně účastnilo atletických závodů. Ve zprávě náč. oznámil uspořádání večerního cvič. kursu ve dnech 15.—26. srpna v sokole Tábor.

Ve zprávě ses. M. Cábové z Pěv. sboru schváleny účty za zkoušky, spojené s vystoupením na Slovanském dnu 9. července v Grand parku. Žádosti, má-li pěvecký sbor vstoupiti do svazku všech slovanských pěveckých sborů, nebylo žádných námitek.

Přijata zpráva br. Fr. Stárka, zástupce v Masarykovo Vých. Nad. Fondu, v které uvádí, že dosud příjem na darech obnáší \$1751.95. Ve zprávě schváleno, aby br. zastupoval ses. Růžickovou ve sboru důvěrníků v jmenovaném tělese.

Přijata zpráva pokladníka ze žup. veř. cvičení; zpráva není úplná, ježto některé jednoty dosud nevyrovnaly svoje vstupenky. Celkový příjem dosud obnáší \$1192.31, vydání \$821.14. Odevzdaný výtěžek župě činí \$371.17.

28. července bude se konati pietní oslava u pomníku Karla Havlíčka Borovského, ku které starosta apeluje na zástupce, aby účast členstva na slavnosti této ze všech jednot byla důstojná.

Příjem ve schůzi \$446.67. Přenos z minule \$729.34. Celkem \$1176.01. Vydání \$137.18. Na hotovosti zbývá \$1038.83.

Nazdar!

Jos. Beníšek, jednatel.

Župa Východní.

ZPRÁVA SPOLEČNÉHO OVIČITELE ŽUPY VÝCHODNÍ, AOS., BR. TED.

MICHÁLKA.

28. února — 12. března Sokol Fuegner, Long Island. Všechny třídy v této jednotě jsou početné, jen návštěva u bratří je velmi slabá. Jako v jiných jednotách, tak i v Long Island nemohou bratři navštěvovat cvičení k vůli zaměstnání, nebo proto, že chodí do večerní školy. Doporučoval bych cvičit v neděli, neboť bratři se zajímají o cvičení, ale pravidelné hodiny navštěvovat nemohou.

Všechny třídy se připravují na slet do Boontonu. Sokolice v Little Ferry svolily, aby sestry z Long Island cvičily s nimi v jejich čísle na župní akademii, v Baltimore.

Všichni vedoucí v Long Island jsou mladí a jejich práce ukazuje dobré výsledky. Přijí jim mnoho zdaru v jejich práci!

Od 13. do 26. března jsem nacvičoval v Sokole Newark. V této jednotě mají pouze dvě třídy, a sice žen a mužů. Pilně se připravují na slet do Boontonu. Ti, kteří navštěvují cvičení, zajímají se o sokol a vedoucí je dobře zaměstnávají, aby udrželi jejich zájem. Dostí smutné je, že jednoty, jako Newark, nemá větší návštěvu a nemá dorost, ani u děvčat, ani u chlapců a též že nemá vůbec žádné žactvo. V těchto třídách je základ našeho sokolstva. Ačkoliv vím, že je mnoho překážek, doufám, že Newark zavede cvičení dorostu a žactva. Ve dnech, kdy jsem nebyl zaměstnán v Newarku, nacvičoval jsem v Little Ferry, Long Island, a New Yorku.

Chtěl bych apelovat na všechny, na mladší i starší, aby se spojili v práci, aby naše sokolská organizace šla stále vpřed. Všichni mají pokládat za svoji povinnost navštěvovat tělocvičnu, schůze a podporovat zábavy, které pořádají naše jednoty.

27. března jsem účinkoval na župní akademii, která se konala v Baltimore. Při té příležitosti br. Szama svolal schůzi Techn. předs. župy, kde jsem podal svoji zprávu. Po schůzi jsem vypomáhal ses. Martínkové a br. Szamovi při pořadu akademie. Celkově, akademie byla dobře vedená, dobře sestavená a každé číslo bylo krásně provedené. Naše župa Východní může být spokojena s morálním úspěchem této akademie a na dobrou práci všech jednot, které účinkovaly.

Z Baltimore jsem se vrátil do New Yorku, kde jsem dva týdny účinkoval v Sokole New York. Zde jsem vypomáhal náč. br. Svobodovi s přípravou na veřejné cvičení,

kteří bylo 10. dubna. Jako vždy, jednota New York měla zajímavý a dobře připravený program. Všechny třídy se pilně připravují na slet do Boontonu a jsem jist, že tato jednota bude dobře zastoupena na tomto sletu.

9. a 10. dubna jsem jako soudce i jinak pomáhal br. Szamovi při posledních zkouškách pro výběr cvičících do družstva AOS. na X. slet.

Od 11. do 23. dubna byl jsem v Sokole Little Ferry.

V této jednotě, jakož i v ostatních, dostal jsem dobrou kooperaci od vedoucích. Byl jsem velmi spokojen s prací br. Fred Pytlíka, posluchače posledního kursu. Jako vedoucí žactva koná dobrou práci a přičiňuje se, aby byl dobrým vedoucím. Všechny třídy, mimo dorostenek, znají celá prostráná na slet do Bootnonu.

Chci upozornit vedoucí a cvičitele, aby v tělocvičně udržovali disciplínu a zjednali si respekt. Dobrá disciplína usnadní práci, která bude pak zajímavější pro všechny.

Župa Severovýchodní.

ZÁPIS

ze schůze, konané 9. července 1938.

Schůzi zahájil a řídil starosta br. Čech. Čteny dopisy a vyřízeny.

Zpráva náčelníka a náčelnice: Vystoupení clevelandských jednot na sokolském tábořišti v Twinsburgh přeloženo z 26. června na 3. července následkem špatného počasí. Návštěva byla větší nežli roku loňského přes to, že bylo několik jiných velkých podniků. Scházelo dosti cvičenců, tito měli svůj výlet plánovaný jeti na dovolenou, přeložení podniku nikdo nečekal. Program byl pestrý, členstvo cvičilo pražská sletová prostráná, jsou velmi pěkná. Nejlépe cvičil náš dorost společné číslo, které cvičili na Slovenském sletu v Detroit, návčik měli výborný.

Celkem cvičilo 45 žáků, 61 žaček, 40 dorostenců, 69 dorostenek, 50 mužů a 64 ženy. Spolupráce vedoucích byla vzorná, takže program šel rychle a všichni odcházeli spokojeni. Z venkovských jednot byla zastoupena Jednota Toledo br. starostou Cufrem, náčelnicí Stancovou a ještě několik bratrů a sester, jejichž jména neznám. Br. starosta děkuje br. Krátkému a sestře Černé za jejich velkou práci.

Zábavní výbor byl spokojen, práce bylo hodně, máme skutečně obětavé bratry a sestry, kteří celý den byli na nohou až do pozdního večera. Je několik bratrů a sester,

kteří neviděli cvičení již po několik roků jen proto, že na nich leží všechna práce. Jaký je výtěžek není možno oznámit, neb je mnoho listků mezi cvičenci.

Starostové jednot podali své zprávy. S. Čech-Havlíček: Schůze jsou velmi slabě navštěvovány. V poslední schůzi vzpomenu dobrých bratrů, kteří jsou nemocni. Jsou to: br. F. Sluka, Václ. Stibr a Vojtěch Novotný.—S. Nová Vlast: Schůze pěkně navštěvovány, přijmuli br. Ant. Svobodu s přest. listinou. Sokol Tyrš nic zvláštního, schůze navštěvovány dobře. Sok. Cleveland vše při starém

Místní legionáři pořádají 20letou oslavu Československé samostatnosti. Žádají, aby se sokolstvo zúčastnilo průvodu. Br. Svoboda upraví prohlášení, které dá do denníku Světa, aby se všichni členové zúčastnili.

Pro dobro. Br. Krátký dává návrh, aby T. P. žen ušilo československou vlajku, protože župa žádné nemá. Schváleno.

Dále dán návrh, aby se učinily zájezdy do venkovských jednot. Musíme mít zprávy, co se v jednotách koná a co ne. Chceme vědět, co od nás jednoty žádají. Na dopisy nám není ani odpověděno. Proč? Jestli nekoná jeden úředník povinnost, musí ji konat druhý. Návrh uznán za dobrý a ihned na něm bude pracováno. Zprávy dostávám jen od bratrů a sester z Detroit a Moravan, Toledo.

Schůze skončena v 10.30.

Zapsala:

Máňa Nejedlá, jednatelka.

Ž u p a Z á p a d n í .

VŠEM JEDNOTÁM ŽUPY ZÁPADNÍ.

Těl. Jednota Sokol Brush Creek dožívá dne 4. srpna 1938 padesátí roků svého trvání. Jest to pro nás a všechny přátele sokolské myšlenky významná událost.

Tvrdíme, že jsme nejstarší sokolskou jednotou na venkově, neb naše členstvo se skládá ze samých rolníků v okruhu asi třiceti mil kolem naší síně. Rozhodli jsme se toto padesátileté důstojné oslavit. Zveme tímto všechny jednoty v Západní župě spojené, aby nám toto 50letí pomohly oslavit v neděli odpoledne 28. srpna 1938 v naší sině, 4 míle na západ a 1 míli na jih od města Wilber, Nebr.

Připravujeme pěkný program; odpoledne vystoupení cvičícího členstva Sokola Brush Creek, dívky české školy z Wilber pod řízením profesora Kolbaby předvedou nějaká zábavní čísla, taneční besedy a jiné. Večer taneční zábava. Přijeme si, aby každý bratr, každá sestra a všichni přátelé

sokola přijeli a pomohli nám oslavit tento pro nás tak významný den.

Pak-li některá jednota sousední by chtěla nám obohatit odpolední program, bude te srdečně vítáni.

Těšíme se na shledání se všemi sokoly a přátely, zůstáváme se sokolským "Nazdar" za Těl. Jed. Sokol Brush Creek,

Frank Mezera, jednatel.

VEŘEJNÉ CVIČENÍ

župy Západní se bude pořádati v neděli dne 18. září ve Schuyler, Neb. Pěkný program jest připraven a též i vystoupení mnoha nových cvičenců. V sobotu bude zábava, pořádaná Schuylerskou jednotou, v neděli veřejné cvičení odpoledne v novém parku a večer zábava. Kdo přijede v sobotu, o ubytování bude postaráno, necht' ale dříve dá vědět br. Martinu Králi ve Schuyler, Neb. Nazdar!

Ludva Pavouček,
jednatel župy Západní.

Ž u p a J i ž n í

ZPRÁVA SPOLEČNÉHO CVIČITELE BR. L. KADLECE.

V dubnu objel, postupně, všechny činné jednoty župy Jižní a to již po třetí. Deset jednot je tělocvičně činných: Dallas, Fort Worth, Ennis, Seaton, Taylor, San Antonio, Floresville, Corpus Christi, Galveston, Houston. Počtem cvičících je na prvním místě Ennis. Vlastní též krásnou sokolovnu.

Všechny jednoty staraly se v tomto čase o získání financí na obeslání župního sletu. U krajské veřejnosti je i v tomto směru porozumění.

Konány též nácvikové hodiny v jednotách pro župní slet.

Cvičící v Corpus Christi zúčastnili se i programu mezinárodní výstavy.

V Houston, po nácvikové hodině sehráno i divadlo a při té příležitosti sjeli se i starší pracovníci.

Ve Floresville po nácvikové proveden večer "Humoru a zpěvu".

8. května nácviková hodina a sokolský den, ve prospěch vyslání cvičících na slet do Prahy, za spoluúčasti jednot Dallas, Ennis, Fort Worth.

Župní slet v Taylor, Tex., za krásného počasí se zdařil a byl vzpruhou pro všechny sokolské jednoty v Texas. Cvičící i vedoucí zaslouží si uznání za dochvilnost a kázeň. Zdar sletu nás všechny potěšil.

Nyní konám novou cestu po jednotách, aby dobrý výsledek našeho sletu byl trvaleji zajištěn. — Nazdar!

Ž u p a P a c i f i c k á .

T. J. SOKOL SCIO, ORE.

Letos byli jsme nuceni ukončit cvičebni sezonu o měsíc dříve pro nepravidelnou návštěvu cvičebních hodin. Z téže příčiny nebylo možno pořádati ani jeden veřejný výstup, což se každým rokem dělo. Doufáme, že návštěvou spol. cvičitele a přípravou na slet v San Franciscu, cvičebny opět na zimu se naplní a obživnou. Je potřeba více zájmu, více činnosti a více života v těch našich sokolských jednotách, jinak záhy zaniknem. V poslední schůzi br. náčelník četl návštěvu cvičících hodin za uplynulou sezonu. Celkem bylo 33 cvičících večerů, a ze 20 členů pouze jedna sestra a jeden dorostenec nechyběli ani jedno cvičení, což jest zajisté chválné a obdrželi od jednoty odměnou sokolský odznak. Jsou to ses. Helen Krosman, místonáčelnice a jednatelka a velice obětavá pracovnice. Kéž by i druhé sestry šly jejím příkladem. Druhým je náš mlad. a vzorný sokolík Edie Holec, ze kterého jednou bude pravý sokol, bude-li tak pokračovat nadále. Dále sestry Božena a Milada Fisherovy zaslouhují uznání za pravidelnou návštěvu cvič. hodin. Jen se tužte, hoši a dívky, aby za rok těch odznaků padlo hodně více odměnou.

A nyní něco o životě v tělocvičnách. Veliké chyby se dopouštíme, že zatahujeme do spolkového života osobní zášť a nenávisť. To dokazuje u takového člověka, že sokolství nosí pouze na kabátě, ale do duše dosud neproniklo. Často je odsuzován a posuzován bratr neb sestra, kteří mají výborné schopnosti a znalosti vedoucích pro jakousi osobní chybu, mnohdy bezvýznamnou, ale je-li to stále ohříváno a přenášeno mezi cvičence, jsou tím otráveni. Kritika je zdravá, ale musí býti vytčena na pravém místě, v pravý čas a oprávněnou osobou, která chce tou kritikou svého bratra neb sestru opravit a poučiti, zkrátka, chce mu ukázat cestu lepší a lehčí a tím jej povznést a ne zašlapati v bahno opovržení, jak se mnohdy děje osobami, které sami o věci nic neví. Ani rodní bratři a sestry se stále neobjímají a nehubičkují, natož spolkoří bratři a sestry. Ale tolik úcty a vážnosti má mít jeden pro druhého, aby jej neurážel a nesemesňoval. A je-li to vedoucí činovník, kterého třeba jinak nemáme v lásce, ale při cvičební hodině, neb ve schůzi, máme k němu býti pozorní a poslušní, neb to není Franta nebo Bětko, ale tou chvílí je vedoucí cvičitel neb cvičitelka aneb jiný činovník, proto povinností

všech je, se mu neb ji podříditi. Není-li schopný za vedoucího, pak jej na takové místo nedávejme a nevolme. Z toho důvodu se máme oslovovat při cvičení, neb ve schůzích, bratře náčelníku, cvičiteli, neb sestro náčelnice a cvičitelko a ne Edo No-hatý, neb Bětko Vomáčená, což již samo sebou vzbuzuje neúctu k vedoucím. Volme si lidi schopné a úctyhodné za naše vedoucí, ale pak je také mějme v úctě a vážnosti, a nekritisujeme nespravedlivě ve věci, o které nic nevíme. Jdeme všichni za jedním

cílem, ale každý jinou cestou, proto musíme být shovívaví jeden k druhému a malé chyby přehlédnout a zapomenout a velké chyby vytknout způsobem bratrským, který neuráží. Každý najde v řadách sokolských druha neb družku, s nímž se považově shodne a stanou se nerozlučnými přáteli, neb upřímné, nefalšované přátelství má pro člověka velikou cenu. Říká se, ztratil-li peníze, ztrácíš hodně, ale ztratil-li přítele, ztrácíš vše.

Eda Rubeš. S bratrským "Nazdar",

ZPRÁVA JEDNATELE VÝK. VÝBORU AOS.

ZA uplynulé období od posledního sjezdu r. 1933, kdy Obec naše ocitnula se v neutěšeném stavu finančním, prodělával výkonný výbor těžkou zkoušku, aby mohl splnit všechny povinné úkoly, jež sjezd byl na jeho bedra uvalil. Nescházelo ani na upřímné snaze a dobré vůli za daných poměrů postavit naši obec na pevný základ, avšak scházely k tomu hlavně dostatečné prostředky finanční. A proto hned z počátku bylo nutno šetřit na všech stranách a platy činovníků sníženy na takovou míru, že to až bolelo. Nebylo však vyhnuti, jelikož nový výkonný výbor dostal do vínku pro svoji práci jenom dluhy, které mu sjezd odkázal k vymáhání.

Na základě změny článku 14. stanov AOS. odstavec b) volba výkonného výboru 15ti členného provedena byla jednotami v sídle a v nejbližším okolí Chicaga ve valných hromadách z navržené kandidátní listiny a zvolení následující: br. Bašta, Klaus, Košar, Mikoláš, Miller, Prchal, Suchý, Turek, Vodák, Vorel, ses. Harmáčková, Fenclová, Kolářová, Krizová a Štěpánková.

V ustavující schůzi nového výkonného výboru dne 21. ledna zvolení činovníci: starosta Karel Prchal, I. náměstek F. L. Bašta, II. nám. ses. Štěpánková, jednatel Jarka Košar, pokladník V. Klaus, avšak následkem protestu kandidáta Jar. Hanzlika, který se cítil býti zkrácen při sčítání hlasů, byl nucen výkonný výbor svolati schůzi zástupců všech jednot v Chicagu a okolí, aby o právoplatnosti voleb samy rozhodly. Na této schůzi sčítací výbor podal zprávu, dle které odevzdané baloty jednot se s výsledky shodovaly, až na jed. Sokolic Rozvoj, kde součty hlasů osmi kandidátů se neshodovaly s odevzdanými baloty a 4 kandidáti měli stejný počet hlasů, tudíž měla být provedena užší volba. Následkem toho sčítací výbor hlasy všech vyškrtl. Po tomto vysvětlení v zájmu klidné spolupráce přijat návrh na novou volbu ne dle kandi-

dátní listiny, nýbrž aby každá jednotna jmenovala přímo jednoho člena do výkon. výboru.

Jednoty Sokol Chicago a Tábor podaly návrh na úpravu čl. 14. stanov AOS. a sice: "Výk. výbor sestává **nejméně** z 15 členů", tak aby nová volba stala se zákonitou. Návrh ten rozeslán všem jednotám sdruženým v Obci k odhlasování. O návrhu tom hlasovalo pouze 45 jednot a to 569 hlasů pro a 45 hlasů proti. Jelikož ostatní jednoty neprojevovaly o hlasování svůj zájem, oprava čl. 14. vtělena byla do stanov.

Dne 7. května svolána nová ustavující schůze a na ni zvoleni ze 17 zástupců za starostu Karel Prchal, za I. náměstka Ferd. Vodák, za II. nám. Marie Štěpánková, za jednatele Jarka Košar, za pokladníka Jos. Falta. Stanovena záruka jednatele na \$2,000, pokladníka na \$3,000, plat jednatele \$75 měsíčně, pokladníka \$10 ročně a náčelníka \$75 měsíčně s řízením Těl. Hlídky. Za přehlížení účtu ustanoveni: Jan Knotek, Čeněk Jebavý a Jos. Sýkorová.

Úřadovna výkon. výboru zařízena v budově Sokola Chicaga za nájem \$20 měsíčně a zařízení pojištěno v pádu ohně.

Technické předsednictvo AOS. ustanoveno: Jarka Jelínek, náčelník, Jindř. Rabiňák st., J. Žitný, Stránský, Molcar, Matoška, Schwartz, F. Suchý, Koubová, Prenerová, Welclová, Šrámková, Danková, Prchalová a Lejhancová.

Ústř. vzdělávací odbor AOS.: br. F. Musil, Prchal, Turek, Košar, Dr. Vojan, Zmrhal, Lankaš.

Krojová komise: br. Jelínek, Vodák, Košar, dále přiděleni br. Bašta, Falta, Žitný, Jebavý.

Vypsán konkurs na zadání tisku a dopravy orgánu Sokola Amerického a jako nejvýhodnější přijata nabídka tiskárny R. Mejdrich & Co. Za pořadatele orgánu zvolen br. Jarka Košar.

Jednotám předložen k odhlasování návrh

Sokola Chicago, doporučený župou Střední na snížení poplatků ku Obci a sice za člena 30c a za členkyni 15c čtvrtletně. Výsledek hlasování byl následující: pro návrh odevzdáno 533 hlasů, proti návrhu 173 hlasy ze 74 jednot. Snížené příspěvky vešly v platnost od 1. července 1934, to jest počínaje III. čtvrtletím 1934.

Pozoruhodným bylo při hlasování o snížení poplatků ku Obci, že ty jednoty, jejichž zástupci na IV. sjezdu hlasovali proti snížení, hlasovaly pro snížení. Návrh sice prošel více jak dvoutřetinovou většinou, jak stanovily o tak nejvyšším důležitém návrhu určují, avšak slibovanou úlevu přineslo snížení poplatků pouze jednotám, které byly schopny při trvající depresi platiti, kdežto jednotám, dluhy zatíženým a to hlavně venkovským, nebylo možno ani snížené poplatky a dluhy spláceti.

Neutěšený finanční stav Obce donutil výkonný výbor, aby se ohlédl po jiném zdroji příjmu, nutném pro práci technickou a vzdělávací a tak na sklonku r. 1934 dán podnět ku "Pomocné akci", kterou zahájena dobrovolná sbírka mezi příznivci Sokola a to hlavně v řadách našich podpůrných jednot a národních spolků.

Na výbor zvoleni: br. Prchal, Jelínek, Vodák, Žitný, Bašta, ses. Čiháková a Sالتová. Výbor zahájil hned účinnou akci, rozeslal provolání a sběrací listiny a tu se ukázalo, že vzdor nepříznivým poměrům jsou mezi námi lidé, kteří mají pochopení pro výchovnou práci sokolskou.

Do konce dubna 1935, kdy Pomocná akce byla uzavřena, sešlo se na dobrovolných darech celkem \$6,422.68. Částka tato uložena na bance jako pomocný fond, který dle usnesení sloužiti má výhradně jen na práci výchovnou.

Z dojmů během pomocné akce, kdy se známo, že podpůrné jednoty chápou poslání sokolstva a jeho důležitost v práci národní a kulturní, dán podnět na založení velkého ústředí ze sokolstva a podpůrných jednot a zvolen výbor, který by navázal styky s podp. jednotami. Na výboru byli: br. Prchal, Jelínek, Vodák, Janda, Bašta, Košar a ses. Štěpánková. Pozvání k poradě zástupci Z. Č. B. J., Č. S. A., J. Č. D. a vypracován program pro společnou práci kulturní a národní a po schválení jeho účastněnými organizacemi ustaven "Národní výbor", v němž za naši Obec zasedají br. Prchal a Jelínek. Dnes organizace tato soustředí přes 90 tisíc členů a záleží na tom, jak prováděti bude navržený program, který má ve svorné spolupráci přinésti obrodu, žádoucí na poli národním a kulturním a sokolstvu americkému otevřiti cestu

do těch míst, kde myšlenka sokolská dosud nepronikla a trvale nezakotvila.

Jelikož stav členstva jeví stálý pokles následkem neutěšených poměrů, hlavně v jednotách venkovských, mnoho členstva pro neplacení příspěvků suspendováno, byl dán podnět na nábor ku získání nového členstva a jednoty měly zároveň usnadniti starým dluhujícím členům cestu ku podržení si členství i na dále. Výzva setkala se jediné u několika probudilých jednot a to hlavně u jednoty v Cedar Rapidsch, Ia., kde na sklonku r. 1935 a na počátku r. 1936 získala na 100 mužů a Sokolice 67 žen, jednota v Omaze, Nebr., 91 mužů, Sokolice 24 žen, jed. Fuegner-Tyrš v So. Omaze 66 mužů, Sokolice 25 žen, jed. v Crete, Neb., 71 mužů. Sokolice 48 žen, Sokol Havlíček-Tyrš v Chicagu 53 mužů, Sokolice 89 žen a Sokol Chicago 45 mužů, Sokolice 28 žen. Celkem 426 mužů a 300 žen, dohromady 726 členů. S blížícím se 20letým jubileem naší Obce učiněn znovu apel na jednoty, aby snažily se do roku jubilejního získati co největší počet členstva, aby dosaženo bylo počtu 20,000. Leč přípravy pro slet a závody zabrzdlily nábor u většiny jednot, takže v r. 1937 získáno pouze 334 mužů a 434 žen, celkem 768 členů, naproti však ubylo 274 mužů a 300 žen, celkem 574 členů, tudíž získáno pouze 194 členů.

Počítalo se, že slet a závody budou přitažlivé pro získání nového členstva a mládeže, žel že výzva vyzněla na prázdno a propagace sletové nebylo jednotami využito. Proto technické předsednictvo zahájilo zkušební nábor na získání cvičičiho členstva a mládeže a získalo mimo žactva a dorostu 55 mužů a 141 žen, celkem 196 členů cvičičích. Po tomto slibném začátku Ústř. vzdělávací odbor vydal provolání české i anglické na zahájení všeobecného náboru a za prvé tři měsíce r. 1938 získalo pouze 82 mužů a 110 žen, celkem 192 nových členů. Ač vydány byly pokyny a pomůcky, vysílány do všech jednot v Chicagu a okolí členové Ú. V. O. jako řečníci, přec nepřinesl očekávaných výsledků.

Jest nás na půl deváta tisíce, a kdyby při trochu dobré vůli každý bratr a sestra hledel získati ve svém okolí mezi známými aspoň jednoho člena, mohl být počet členstva naší Obce snadno do V. sjezdu zdvojnásobněn.

Na podzim r. 1936 zahájeny přípravy ku jubilejnímu sletu a závodům r. 1937 v Chicagu, svolána porada župních zástupců 6. prosince, na které projednány mnohé důležité otázky na prohloubení naší práce sokolské, dány sletovému výboru pokyny pro slet, hlavně pokud agitace jeho se týče

a ježto z mnoha stran kritizováno bylo hospodaření výkon. výboru, byl zástupcům podán finanční přehled, jak při snížených poplatcích šetřeno bylo na výdajích. Tak oproti schválenému rozpočtu sjezdu minulého bylo ušetřeno měsíčně na platech činovníků \$150, na orgánu \$100, na redakci \$10 a na nájmů \$5, celkem \$265, t. j. \$3,180 ročně, kterýžto obnos měl vyrovnávat rozdíl při snížených poplatcích na 60%, ovšem s tím předpokladem, že všechny jednoty budou pravidelně odváděti snížené poplatky ku Obci každého čtvrtletí. Ze však mnohé jednoty neplnily, aneb nemohly při nejlepším plniti své povinnosti ku Obci, proto bylo nutno ku konci prvního roku nového výkon. výboru zahájit výše uvedenou "Pomocnou akci".

Pokud se týče návrhu župy Východní a Střední na překlad naší soustavy sokolské do angličtiny, učinil výkon. výbor pokus získati skutečné odborníky pro tak důležitý úkol, avšak po zralém uvážení pro nedostatek odborných sil a pro značný k tomu náklad finanční upuštěno od provedení, ježto pro informaci odborových kruhů amerických máme stručný přehled a výklad Tyršovy soustavy v angličtině od odborníka našeho br. Jos. Čermáka. Úplný překlad všech cvičebních prvků, tvarů a druhů není možným, jelikož v angličtině scházejí pro ně výstižné výrazy, které by se musely teprve tvořit a to odborníky, znalými naší soustavy a při tom býti povolanými filology, čili jazykozpytci.

Kroj pro muže: Otázka jednotného kroje byla řešena na posledním sjezdu a doporučen výkonnému výboru ze 2 vzorů jeden, který měl být upraven, tak aby do jednoho roku byl zaveden nový kraj. Nový výkon. výbor jmenoval krojovou komisi: br. Jelínek, Vodák, Miller, Vorel a Košář. Komise po vyzkoumání nálady mladého členstva byla nucena zavrhnouti sjezdem doporučený vzor jako nepřijatelný a pořídila nový vzor, upravený dle českého kroje a uveřejnila jeho popis s obrazy v orgánu, aby členstvo projevilo svůj náhled, zda kraj se mu zamlouvá. Ježto kraj ten rovněž se nezamlouval snad proto, že úpravou připomínal český kraj, vyhotoveny další dva vzory a komise doplněna br. Baštou, Faltou, Žitným a Jebavým. Veškerá práce krojové komise zdála se býti marnou vůči předsudkům k novým návrhům a tu br. V. Primus vyhotovil svým nákladem vzor kroje, který byl i s návrhem komise předveden na sletu v Clevelandu a poté u jednot chicagských při valných hromadách. Návrh br. Primuse zamlouval se hlavně cvičícímu členstvu, takže komise očekávala, že konečně otázka

jednotného kroje dojde rozřešení a že na sletu vystoupí sokolstvo v novém kroji, leč Tech. předsednictvo žádalo změny, jelikož kraj neodpovídá požadavku sokolského kroje. Komise z dřívějších návrhů vypracovala dva nové a s návrhem br. Primuse a dodatečně starosty Plzeň. Sokola, br. Dvořáka, uveřejnila tyto v prosincovém čísle Sok. Amer. 1936 s výzvou na jednoty, aby o kroji rozhodly. Z 89 muž. jednot hlasovalo pouze 17, proto následkem slabého zájmu krojová komise odstoupila a rozhodnutí o jednotném kroji dle návrhu župy Východní odkázáno V. sjezdu. Následkem toho stávající oba kroje (Nár. Jed. Sokolské a župy Fuegner-Tyršovy ponechány v platnosti, dokud nebude ustanoven nový jednotný kraj.

Stav členstva a jednot AOS. Od posledního sjezdu r. 1933 stav členstva se nijak nezměnil, neboť následkem nepříznivých poměrů finančních a všeobecnou nezaměstnaností, to, co jsme na jedné straně získali, stejnoměrně na druhé jsme ztráceli. Členstva nepřibýlo, ale několik jednot jsme ztratili, kde z výše uvedených důvodů veškerá činnost zanikla. Největší procento na ztrátě členstva vykazuje vyloučení a suspendování pro neplacení příspěvků—celkem 1,156 členů.

Rovněž neúprosná smrt zkosila nám řadu zasloužilých pracovníků, jichž ztrátu želíme. Vzpomínky naše platí br. Jos. Modrovi, starostovi župy Východní, nadšené Marii České, jež po tří sjezdy byla zapisovatelkou, starostům župy Střední, br. Jos. Hanzlíkovi a Janu Knotkovi, dlouholetému jednateři téže župy br. Mat. Brichtovi, bývalému náčelníku Nár. Jed. Sok. br. Ant. Hallerovi, Janu Fryšovi, Wm. Zábranskému, prvnímu sokolskému mecenáši br. Ant. Peciválovi a starému pracovníku a cvičiteli Václ. Trískovi. Mimo těchto celá řada dobrých bratří a sester nás opustila a to ze župy Východní 28, Severovýchodní 39, Střední 196, Severní 5, Západní 49, Jihozápadní 3, Jižní 4 a Pacifické 4, celkem 329 členů, jimž všem patří čestná vzpomínka.

Následující tabulky podávají přehled členstva a jednot od posledního sjezdu 1933 do konce července 1938:

**Stav členstva a jednot AOS.
Roku 1938:—**

Župa:	Muži	Ženy	Celkem členů	Jednot
Východní	951	405	1,356	14
Severových.	538	506	1,044	10
Střední	2,144	1,701	3,845	30
Severní	168	133	301	10
Západní	714	447	1,161	20

SOKOL AMERICKÝ

Župa:	Muži	Ženy	Celkem členů	Jednot
Jihozápadní	79	30	109	5
Jižní	221	107	328	12
Pacifická	187	110	297	8
Celkem	5,002	3,439	8,441	109

Roku 1934:

Východní	897	423	1,320	14
Severových.	494	420	914	10
Střední	1,962	1,760	3,722	29
Severní	153	115	268	10
Západní	683	444	1,127	19
Jihozápadní	76	29	105	4
Jižní	198	86	286	11
Pacifická	186	108	294	8
Celkem	4,649	3,385	8,034	105

Roku 1935:

Východní	878	390	1,268	14
Severových.	490	445	935	10
Střední	2,139	1,966	4,105	30
Severní	141	118	259	10
Západní	692	443	1,135	18
Jihozápadní	79	33	112	4
Jižní	211	108	319	11
Pacifická	183	103	286	8
Celkem	4,813	3,606	8,419	105

Roku 1936:

Východní	875	401	1,276	14
Severových.	476	437	913	10
Střední	2,174	1,887	4,061	31
Severní	145	129	274	9
Západní	787	499	1,286	18
Jihozápadní	83	39	122	4
Jižní	202	97	299	10
Pacifická	206	119	325	8
Celkem	4,948	3,658	8,606	104

Roku 1937:

Východní	875	403	1,278	14
Severových.	462	434	896	10
Střední	2,076	2,009	4,085	32
Severní	141	130	271	8
Západní	748	458	1,206	17
Jihozápadní	81	38	119	4
Jižní	189	93	282	9
Pacifická	207	114	321	8
Celkem	4,779	3,679	8,458	102

Roku 1938:

Východní	744	428	1,172	14
Severových.	473	430	903	10
Střední	2,111	1,988	4,099	32
Severní	154	140	294	8
Západní	746	433	1,179	17
Jihozápadní	83	59	142	4
Jižní	229	137	366	9
Pacifická	213	116	329	8
Celkem	4,713	3,731	8,444	102

V roce 1934 založena jednota Sokol Americký v Chicagu, v r. 1935 Sokol Irwin, Pa., znovu přistoupily: Sokol Plzeňský v Chicagu a Sokol Timken, Kans., r. 1936 založena jednota v Loyalhanna, Pa., a znovu vzniklá jednota Sokol Mělník, Wis. V poslední době odstoupily sestry od jednoty v San Francisco, Cal. a založily samostatnou jednotu Sokolice San Francisco, Cal.

Pro neutěšené poměry a naprostou nečinnost odstoupily jednoty: r. 1934 Sokol Petersburg, Va., Sokol Dodge, Neb., Sokol Rowena, Tex., Sokol Phillips, Wis. a Sokol Owatonna, Minn. R. 1936 Sokol Yukon, Okla., Bannister, Mich. a Sokol Komenský, Guy, Tex. R. 1937 suspendovány: Sokol Burwell, Neb., Ord, Neb., Winner, S. D. Jednotám v Abie, Neb., Cuba, Kans., a Wagner, S. D., nabídnuto župou západní vyrovnání dlužných poplatků, chtějí-li nadále setrvali v naší organizaci a zahájit činnost sokolskou.

Jednoty v Clarkson, Neb., Milligan, Neb. a Houston, Tex., jež pro nečinnost a rozhárané poměry byly na odstupu, jsou znovu zreorganizovány a přislíbily plnění povinnosti sokolské.

Od roku 1933 pohyb členstva dle čtvrtletních zpráv jednot jevil se následovně:

Župa:	Členové novi	Z dorostu	Odstoupili	Zemřeli	Vyloučení
Východní	159	44	109	28	92
Severových.	258	66	145	39	122
Střední	871	536	740	196	684
Severní	93	11	84	5	24
Západní	493	77	217	49	147
Jihozápadní	14	3	8	3	6
Jižní	117	19	61	5	18
Pacifická	109	31	49	4	57
Celkem	2,114	787	1,413	329	1,156
Členů přibýlo nových	2,114				
z dorostu	787				

Celkem	2,901
Členů odstoupilých, zemřelých a vyloučených celkem	2,898

Stav členstva koncem r. 1933—

8,441; r. 1938 koncem II. čtvrtletí—8,444 členů; získání pouze 3

Podniky AOS. Při návštěvě br. Dr. Juraj Slavíka, náměstka ČOS. v říjnu 1934, uspořádány přednášky a banket na jeho počest spolu se slovenským sokolstvem v Chicagu a odevzdán mu dar AOS.

V dubnu 1935 pořádán sokolský večírek na ukončení Pomocné Akce, který vynesl čistého výtěžku \$462.97

V červnu 1935 konány mezinárodní závody a slet v Clevelandu společně se župou Severovýchodní, z něhož poloviční výtěžek vykazoval \$1,506.88. Slovenské Sokolstvo bylo též zastoupeno.

V červenci 1936 vyslala naše Obec svým nákladem družstvo mužů a družstvo žen na slet a závody STJS. v New Yorku a župa Východní zúčastnila se velkým počtem cvičenců a pracovníků sletových.

Největším podnikem byl jubilejní slet a závody v Chicagu v červnu 1937 pod protektorátem Svazu čs. sokolstva. Hlavní den sletový byl obohacen vystoupením První družiny českosloven. legionářů, cvičením polského sokolstva a slovenské župy Ludevit Stúr. Podrobná zpráva o sletu a závodech bude obsažena ve zprávě br. náčelníka.

Ve sletovém předsednictvu byli: Čestný předseda Jan Zeman, předseda Karel Prchal, náměstka Blanche Čiháková, jednatelka Emilie Welclová, pokladník F. L. Bašta, účetní Ant. Kužel, náčelník Jar. Jelínek, místonáčelnice Kata Danková a předsedové pracovních výborů: reprezentačního Otto Kerner, jednatele Jan A. Červenka, pořadatelského Jan Mrázek, hospodářského Rud. Miller, ubytovacího Marie Urbánková, zpravodajského Jar. Zmrhal, finančního Jiří Štěrba a dozorcí výbor Jarka Košar, Čeněk Jevavý, Jos. Sýkorová.

Vedle těchto celá řada ochotných pracovníků ve všech odborech, jimž přináležejí zaslužená vděk.

Po uzavření zprávy sletového výboru a přehlédnutí její dozorcí výborem, odevzdán výtěžek br. pokladníkem v obnosu \$4,384.94. Když pak správa Soldier Field přehlédla veškeré vstupenky prodané i zbylé, požadovala 10% z prodaných vstupenek v obnosu \$1,041.73 a za práce při úpravě stadionu \$308.48, celkem \$1,350.21 a ježto slibované prominutí tohoto účtu vlivnými politikáři selhalo, byl účet po dvojím upomenutí vyrovnán. Následkem toho výtěžek klesnul na \$3,034.63.

V květnu 1938 hojnou účastí cvičenců a dorostu podílely se naše župy na sletu a závodech STJS. v Detroit, Mich. a to hlavně župa Střední a Severovýchodní.

Posledním podnikem bylo oblesání X. sletu všesokolského v Praze. Aby zajištěny byly staré sazby přeplavni, které od 1. ledna 1938 měly být zvýšeny, podepsána úmluva se třemi přeplavními společnostmi: North German Lloyd, Cunard White Star, Amer. Holland Line, že v pádu zadání výpravy budou nám počítány staré sazby.

Výpravní výbor sestával z předsedy Kar. Prchala, jednatele Blanky Čihákové, po-

kladníka Jos. Falty, náč. Jar. Jelínka a později Jar. Košar. Požadány nabídky od přepl. společností a výpravy zadány spol. Cunard White Star, jež byla nejvýhodnější, se schválením výkonného výboru AOS. ve schůzi 26. července 1937. Výpravní výbor zahájil ihned přípravné práce, zadal do všech listů oznámky, z nichž měl plynouti hlavní zdroj příjmů pro důstojnou reprezentaci Obce, udělil oznámky jednotám pro jejich podniky, obstaral agitaci rozhlasem, články a letáky. Původně rozvrženy výpravy na I. po Berengarii 4. května, II. po Aquitanii 1. června a III. po Berengarii 15. června, avšak následkem poškození Berengarie ohněm, bylo nutno pořad změnit, ježto společnost dala v náhradu k dispozici největší loď Queen Mary, která byla již z větší části předem obsazena. Dle toho rozvrženy výpravy následovně: předběžná po Queen Mary 27. dubna, I. po Queen Mary 11. května s vedoucím br. Jos. Faltou, II. po Aquitanii 1. června s vedoucími br. Kar. Prchalem, ses. Kat. Dankovou a cvičícími, II. po Aquitanii 15. června a dodatečná po Queen Mary 22. června. Tímto roztržštěním na pět lodí vznikla ztráta mnoha volných listků, takže předpokládaný počet cvičenců na náklad Obce byl snížen na 16 cvičících, t. j. jedno družstvo mužů a jedno žen a tři vedoucí. Všem mimo volných listků lodních v turistické kabině a železničních tam i zpět udělena finanční podpora na stravování a výdaje během pobytu v Československu. Cvičícím členům, kteří byli zařazeni do společného vystoupení na sletu a jeli na své útraty, bylo hrazeno též stravování a ubytování.

Jaký výsledek ze zájezdu na X. slet byl v ohledu morálním a finančním, to podáno bude ve zprávě výpravního výboru zvlášť.

Jménem Svazu československého sokolstva v Americe byl odevzdán Československé obci sokolské v Praze čestný dar v podobě bronzového poprsí pres. Woodrow Wilsona. Dar tento hradí společně AOS. a STJS.

Zastoupení Obce: V Národní Radě je zastoupena br. Kar. Prchalem a Václ. Ciprou. V Národním výboru na spolupráci s podpůr. jednotami br. Kar. Prchalem a Jar. Jelínkem, v Národním Sdružení českoslov. br. Kar. Prchalem, Jar. Zmrhalem a Jar. Mičanem. V Amer. Athleticke Unii br. Ed. Halíkem s ročním poplatkem \$25.00 a v Olympickém výboru s roč. platem \$10.00.

Svaz československého sokolstva v Americe tvoří AOS. a STJS. Konference konána ve Philadelphii, Pa., r. 1934, kde zastupovali Obec br. Jar. Jelínek a Fr. Vlach. Na této konferenci usneseno, aby pořadatelem

sletu a závodů Svazu po stránce administrativní, hospodářské a finanční byla ta organizace, v jejímž středu slet se koná. Na poradě po sletu jubilejním 1937 v Chicagu mělo se rozhodnouti o společné výpravě na X. slet v Praze, ale následkem toho, že předsednictvo STJS. předem již zadalo výpravu spol. North German Lloyd bez dorozumění se s naší Obcí, byli jsme nuceni pořádati samostatnou výpravu, avšak vystoupení v Praze na sletu stanoveno jako společné.

O sletu STJS. v Detroit, Mich., konána schůze Svazu 29. května, kde zreorganizována práce společná, ustanoveny postupně podniky obou organizací a Svazu. Podrobná zpráva, týkající se sletů a závodů, bude obsažena ve zprávě náčelníka a Tech. předsednictva AOS.

V zastoupení výkon. výboru AOS. při různých příležitostech vystřídali se: starosta br. Prchal, Zmrhal, Jelinek, Vodák, Štěpánková, Falta, Halik a Košář.

Výkonný výbor hned na počátku svého nastoupení neměl nijak na různých ustláno, neb bylo mu často zápasiti s finančními nedostatky, s nepříznivými poměry v mnohých jednotách, někdy i s nesrovnalostmi ve vlastním středu, avšak vzdor tomu všemu snažil se při dobré vůli a pokud to bylo v jeho moci řešiti všechny důležité otázky pro dobro celé Obce, žup a sdružených jednot. Proto necht' zástupci V. sjezdu posuzují bratrsky celé jednání a práci výkonného výboru dle toho, za jakých poměrů vše se dělo, a ve svých náhledech naznačí směr a prostředky, na základě kterých by mohl příští výkonný výbor dovésti celou naši Obec ku metě nejvyšší!

Obroda je dnes nutnou přílivem nového členstva, pozdvižením českého citění v naší mládeži a upravením finančních poměrů v jednotách, župách i Obci.

Jedině v silných jednotách spočívá budoucnost Americké obce sokolské, proto hled' me zabezpečiti příslušnost k Sokolu ve všech českých rodinách v Americe!

Nazdar!

Jarka Košář,
jednatel výk. výb. AOS.

Budoucnost dítěte je vždycky výsledkem snah matky.

* * *

Hodnota člověka necení se dle jeho majetku, ale dle jeho charakteru a inteligence.

* * *

Nemá velkou úlohu ten, kdo zanechá po sobě jmění, které nemůže vzít s sebou do hrobu.

SOKOLSKÝ POCHOD.

Sokolským pochodem, vzhůru a dále srazme své bratrstvo za jeden cíl za Tyršem, Fügnerem, spějící výš stále, aby vlast milená, zdrav národ byl.

V azuru blankytném prapor at' vlaje, sokolská písnička opěvá zem, v městech necht' zabouří, letí dál v kraje v nadšení jásavém, svorně, že jdem.

Nad bouře, nad mraky i chmury stmělé zocelme pluky své, vzchopme se žít, výš a dál prapory necht' vzletí směle za vše co drahé nám, na povel jít.

Kolem nás dusno je, v bojích a hněvu — dost bylo útisků, žvlů zlých ran, výstražně volejme, do zbraně v zpěvu, my že tu pány jsme, náš že to lán . . .

Zburcujme bratrstvo, volejme stráž, jásejme v radosti, věčně výš, dál, v plamenném nadšení silné kde paže v bojích jsou statečné, jak děd náš stál.

Sokolským pochodem, k slunci a slávě, z činů at' tryská dál k vítězství blíž, a kde snad nepřítel v bojích jde dravě, v bratrství sražení, spějme dál — výš!

Refrain:

Stůjme tak, jak naše skály, v bojích jak vždy předci stáli, mužně jdem za první vpřed, se zbraní jak chodil děd, píseň brátství dál at' vzlétá v síle doma, v postrach světa, v slávě plesně buráci za vlast, že jdou junáci! Pod sokolským praporem, máti vlast a naše zem navždy zazní hlaholem!

Nazdar Nazdar!

J. B.

V naší církvi brachu, věz! — růžence, obrazy, panny, mival-li je v rukou kněz, jmenují se "dotejkany".

—Kar. Havlíček.

Čím více dává člověk lidem a čím méně žádá pro sebe, tím je lepší; čím méně dává druhým a více žádá pro sebe, tím je horším.

* * *

"Cíl života je vědomé směřování k všestrannému rozvoji všeho, co existuje."

Lev Nikolajevič Tolstoj.

Jednotám a členstvu župy Východní.
Sestry a bratři!

Účastí vaši přispěli jste velmi účinně ku staru a obohacení závodů a sletu, pořádaného župou Východní AOS. a župou M. M. Hodža STJS. dne 2. a 3. července v Boonton, N. J. Děk technickému předsednictvu za vzorné vypravení sletu a všem sestrám a bratrům, co vykonali pro zdar věci. Sokolstvo s hrdostí vzpomíná minulých svých společných sletů na Východě a těší se, že i v budoucnosti všichni se stejným porozuměním budeme pracovat pro dobrou věc sokolskou. Další naši práci zdar!

Za župu Východní: **Joseph Gregor**, starosta; **Joseph Kolman**, tajemník.

Zu župu M. M. Hodža S. T. J. S.: **Ladislav Weselý**, starosta; **Martin Drahoš**, tajemník.

Z WASHINGTONU, D. C.

Po delší dobu zabývali se naši Washingtonští krajané úmyslem založit společenské těleso, které by v sobě zahrnovalo nejen krajany bez rozdílu státní příslušnosti, ale i přátele Československé republiky.

Postupným a důsledným vyměňováním náhledů v předběžných poradních schůzích organizační skupiny přistoupeno konečně dne 2. prosince 1937 k usnesení, že je nutné založit nejen pouhý zábavní klub, ale společenské těleso, které by bylo současně i tělesem reprezentačním i v jiných oborech a aby přijalo jméno, jež by důstojně představovalo v sídelním městě naši nové vlasti všeobecný pojem československého reprezentačního tělesa. Za souhlasu všech usneseno utvořit takové těleso a inkorporovat je, aby nabylo patřičného významu před americkou veřejností a důvěry členstva. K provedení tohoto úkolu zvoleni byli tři řiditelové či důvěrníci a to pp. Ant. Vlček, Frank R. Družba a Karel Bachor, kteří pověřili českého právníka p. Frank J. Pintnera z Baltimore, Md., aby dotýčnou inkorporaci, či výsadní listinu vypracoval a veškeré v této věci nutné kroky provedl.

Dne 10. prosince byla tato listina výše jmenovanými pány co inkorporátory podepsána, korporacním dozorcem schválena a u patřičného úřadu rekordována, čímž vešla v život korporace "American Czechoslovak Centre of Washington, D. C." (Americká Československá Ústředna, Washington, D. C.).

Pro širší informaci uvádíme v českém překladu některé body této výsadní listiny:

Článek 3. Účely za kterými a za kterýmiž, z nichž korporace tato utvořena jest, jsou: podporovat všeobecnou vědomost a vzdělání vydržováním školy a knihovny, pěstovat občanský život a spole-

čerství mezi členy a povzbuzovat vzájemnou výpomoc dle stávajících poměrů; předvádět hudební, pěvecká a tělocvičná představení; pořádat přednášky, dramatické hry a jiné zušlechťující zábavy a vůbec činit vše, co přímo neb nepřímo čelí k podpoře a usnadnění výše uvedených účelů a k všeobecnému zvelebení a dobru členstva a veřejnosti vůbec, v rámci zákona.

Jak z předcházejícího patrně, zakotvena jest Washingtonská Československá ústředna na zdravých základech, jak vzhledem na vytknutou činnost cíle a úkoly, tak z ohledu na význam, jaký má mít v budoucnu.

Za velmi početné návštěvy členstva odbývala tato organizační skupina seznávací schůzi, ve které advokát p. Pintner podal podrobnou informaci o inkorporační listině a jednotlivých bodech. Předse- da p. Vlček vzdal jménem shromážděných p. Pintnerovi srdečné díky za obětavou práci a právnické rady, které bezplatně organizaci poskytl a za jeho lvi podíl na organizaci Ústředny, což bylo potvrzeno spontánním potleskem všech přítomných. Členstvo schválilo dosavadní postup prací a poděkovalo organizační skupině, t. j. pp. A. Vlčkovi, F. R. Družbovi, K. Bachorovi, Václavu Kroutilovi, p. Musilovi i p. Masarykovi (od Bytče z Trenčanské stolice) za nezištnou práci a námahu, věnovanou Ústředně. Cílou účast na rokování braly i přítomné dámy a přislíbily podniknu vše- strannou pomoc.

Zdejší krajané jsou si vědomi, že získání vhodného majetku pro "domov" jest důležitou podmínkou pro život korporace. Všichni uznávají nutnost postavit si svým časem důstojný stánek, který by sloužil nejen místnímu členstvu Ústředny, ale který by byl skutečnou ústřednou i pro krajany z různých států Unie i ze staré vlasti, kteří každým rokem navštěvují sídelní město ve velikém počtu. Pravděpodobně bude to trvat několik roků, než se sen vlastní korporacní budovy stane skutkem, ale při dobré vůli se to dokáže. Tak na schůzi mezi jiným byl zvolen i výbor pro stavební fond. Právník p. Pintner prohlásil že třeba že není Washingtonianem, chce jíti dobrým příkladem napřed a složil první dar stavebnímu fondu \$100.00; jeho příkladu následovala i p. Bachorová. Oba dary byly kvitovány shromážděním dlouhotrvajícím potleskem.

Doufejme, že nová organizace bude zdárně prospívat a že úkoly, které si předsevzala, zdárně a v nejbližší možné době zdolá.

Krajan.

ADRESÁŘ AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ.

AOS. A JEJÍ ODBORY:

Výkonný výbor AOS. Schůze poslední pondělí v měsíci. Starosta Karel M. Prchal, 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill.; jednatel Jarka Kořáň, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.; I. nám. Ferd. Vodák; II. nám. Marie Štěpánková; pokladník Jos. Falta.

Peněžní poukázky, at' už Money Orders anebo čeki, bud' též vystavovány na jméno AMERICAN SOKOL UNION; k osobním čekům nutno připojit 10c v poštovních známkách na směnu. Adresa na všechny záležitosti pro Výkonný výbor AOS.: American Sokol Union, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Technické předsednictvo AOS. Náčelník Jarka Jelínek, 1405 W. 18th St.; místonáčelnice Kate Danko, 4955 Henderson Ave.; jednatelka Hilda Zyková, 1405 W. 18th St., Chicago, Ill.

Ústřední vzděl. odbor AOS. Schůze 3. pondělí v měsíci v úředovně výk. výboru. Předseda Dr. J. E. S. Vojan, 1831 S. Gunderson Ave., Berwyn, Ill.; jednatel Jaroslav Turek, 2758 S. Millard Ave., Chicago, Ill.; místopředs. prof. Jar. Zmrhal.

Ústřední věstník "Sokol Americký".—Redaktor Jarka Kořáň, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

ZUPA VÝCHODNÍ, NEW YORK, N. Y.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Gregor, 1317—1st Ave., New York City; náměstek Jos. Svec; pokladník Karel E. Hrbek; jednatel Jos. Kolman, 3414—3rd Ave., Bronx, N. Y.

Schůze třetí pondělí v měsíci v Sokolovně, 420-424 E. 71st St., New York, N. Y.

Technický odbor: Náčelník Jos. Szazama, 425 E. 69th St., N. Y. C.; náčelnice Ottilie Martinková, 327 E. 75th St., N. Y. C.; jednatel Frank Ryšánek, 319 E. 73rd St., N. Y. C.

Vzdělávací odbor: Vzdělávatel Jos. A. Vobořil, 402 E. 69th St., New York City; "Sokol Broadcast of the East", měsíčník, redaktor Jos. A. Vobořil, 402 E. 69th St. New York City.

Dopisy, týkající se různých odborů, zasílány bud' též na jednatele oněch výborů.

ZUPA SEVEROVÝCHODNÍ, CLEVELAND, O.

Výkonný výbor župy Severovýchodní. Starosta Fred Jirsa, 4139 E. 131. St.; jednatelka Máňa Nejedlá, 3459 E. Blvd. Schůze 2. sobotu v měsíci v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave.

Technické předsednictvo mužů: Náčelník Fr. Krátký, 13210 Svec Ave.; místonáčelník Emil Dria, 3619 E. 131st St. Schůze konají se poslední pondělí v měsíci v 8 hodin večer v sokolovně na Wendell Ave.

Technické předsednictvo žen: Schůze každé 2. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave. Náčelnice Božena Černá, 12909 Holborn Ave.; I. místonáčelnice Vlasta Šebková, 3539 E. 161st St.; II. místonáčelnice Anna Škoda; vedoucí žákyň Anna Kozáková; vedoucí dorostenek Caroline Kozáková; vedoucí her Helen Marvanová; vedoucí v plavání Julie Stříbrná; jednatelka Vivian Lacinová, 3803 Library Ave., Cleveland, O.

Vzdělávací odbor župy Severovýchodní: Vzdělávatel Ant. Svoboda, 5286 Broadway. Zupní orgán, "Věstník sokolské župy Severovýchodní", měsíčník, 15501 Broadway, Berford, Ohio. Redaktor: Voltaire H. Žižka, 3257 E. 57th St., Cleveland, O.

ZUPA STŘEDNÍ, CHICAGO, ILL.

Ústřední výbor: Schůze každou 3. středu v měsíci v Sokole Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Starosta: Adolf Kačer, 2434 S. Ridgeway Ave.; náměstka Zdeňka Machová; jednatel Josef Beníšek, 2237 S. Avers Ave., Chicago, Ill.; pokladník Emil Houkal, 2206 S. 61st Court, Cicero, Ill.

Technický odbor župy Střední koná schůze každou první středu v měsíci v 8 hodin večer v Sokole Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Náčelník Jos. Regner, 2522 S. Hamlin Ave., Chicago, Ill.; místonáčelník Otto Poláček, 3711 Euclid Ave.; II.

místonáčelník Edwin J. Halík, 1815 S. Cuyler Ave., Berwyn, Ill.; jednatel Frant. Vorel, 2641 S. Avers Ave., Chicago, Ill.

Technický odbor žen župy Střední. Schůze konají se každou 4. středu v měsíci v 8 hod. večer v Sokole Havlíček-Tyrs. Náčelnice: Emilie Welclová, 2701 S. Hamlin Ave.; I. místonáčelnice a vedoucí dorost. komise: Lillian Srámková, 3212 S. Harding Ave.; II. místonáčel. a vedoucí žákyňské komise: Anna Domanská, 2611 S. 62nd Ct., Berwyn, Ill.; taj. Antonie Škarydová, 3229 S. Komen-sky Ave., Chicago, Ill.

Vzdělávací odbor župy Střední. Předseda Tomáš Továrek, 1216 S. Lombard Ave., Berwyn, Ill.; jednatel Jar. Turek, 2758 S. Millard Ave., Chicago, Ill. Schůze se konají v úterý dnem schůze zupního výboru v Sokole Chicago.

ZUPA ZÁPADNÍ, OMAHA, NEB.

Ústřední výbor koná své schůze každé druhé pondělí v 8 hodin večer v síni Těl. Jed. Sokol Omaha, S. 13th St., Omaha, Neb. Starosta S. Rokůšek, 3273 Vinton St.; jednatel Lud. Pavouček, 5848 S. 21st St., So. Omaha, Neb.; pokladník Mary Laštovicová, 2318 S. 16th St.

Technický odbor. Náčelník Fr. Kopecký, 2401 "Q" St.; místonáčelník Fr. Vaněk, 1815 Ontario St.; náčelnice Marie Laštovicová, 2318 S. 16th St.; taj. Anežka Flalová, 814 Dorcas St., Omaha, Neb. Schůze 2. nedělí v měsíci dopoledne.

Vzdělávací odbor. Š. Rokůšek, 3273 Vinton St., předseda; St. Šerpán, 711 Pine St., vzdělávatel.

ZUPA SEVERNÍ, ST. PAUL, MINN.

Starosta Josef Pavlíček, 792 Juno St., St. Paul, Minn.; náměstek Otto Svoboda; pokladník Albert Smolík, 512 Montrose Lane, St. Paul, Minn.; jednatel Fr. F. Vaněk, 1245 Lincoln Ave., St. Paul, Minn. Schůze konají se každý první pátek v měsíci v 8 hodin večer v síni ČSPS, St. Paul, Minn.

Technické předsednictvo. Náčelník Fr. Verner, 281 Ramsay St., St. Paul, Minn.; místonáčelník Rud. Muška, Cadott, Wis.; náčelnice Božena Smolík, 512 Montrose Lane, St. Paul, Minn.

Vzdělávací odbor. Vzdělávatel Boh. Josífek, Cadott, Wis.

ZUPA JIŽNÍ, DALLAS, TEXAS.

Ústřední výbor v Dallas, Tex.: Starosta Václav Kraft, 3817 Metropolitan; místostarosta J. Fr. Houžvička st., Forth Worth, Tex.; jednatel Mira Jurčík, 3709 Carl St.; pokladník Vilém A. Nesuda, 3522 Frank Ave. Schůze každou čtvrtou nedělí o 2. hod. dopolední v Sokolovně na Carl St. Všechny dopisy zasílat pouze na jednatele!

Technické předsednictvo: Náčelník Fr. Houžvička ml., 3019 Spurlock St.; jednatel Ant. Kos, 3011 Grand Ave., Dallas, Tex.

Vzdělávací odbor: Vzdělávatel Jos. Vytopil, Ennis, Tex.

ZUPA PACIFICKÁ, SAN FRANCISCO, CAL.

Starosta Fr. J. Laštůfka, 2116 Hillside Ave., Burlingame, Cal.; místostarosta L. Jirsák; jednatel A. G. Kohoutek, 538 Laidley St., San Francisco, Cal. Schůze se konají v místnosti Sokola, 739 Page St., každý poslední pondělík v měsíci o 8. hod. večerní.

Technické předsednictvo. Náčelník Fr. Víšek, 1435 Garfield Ave., Albany, Cal.; místonáčelník B. Pešťál, 739 Page St., San Francisco, Cal.

Vzdělávací odbor. Vzdělávatel a dopisovatel Karel S. Novák, 1422 Franklin St., San Francisco, California.

ZUPA JIHOZÁPADNÍ, CALDWELL, KANSAS.

Zupní výbor. Starosta Jos. Mišák, Freeport, Kans.; náměstek Jan Harant, Bluff City, Kans.; jednatel Chas. Anton, Bluff City, Kans.; pokladník Josef Škvor, Rt. 3, Caldwell, Kans.

Technické předsednictvo. Náčelník Jan Maruška, Nardin, Okla.; náčelnice Rose Buresh, Caldwell, Kans.

Vzdělávací odbor. Vzdělávatel Frant. Anton, Rt. 3, Caldwell, Kans.